

Asa Di Vaar

En rejse mod spiritualitet

Dansk oversættelse

INDEKS

1. Asa Di Vaar -----	1
2. Ardas-Bøn -----	81
3. Sjælens vej -----	86
4. Filosofi for rejsen -----	88
5. Kvindens rolle -----	90
6. Turbanens betydning -----	94
7. Ydmyghed – nøgleessensen i din rejse -----	96

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ੴ ਸਿਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ik-oNkaar satnaam kartaa purakh nirbha-o nirvair akaal moorat ajoonee
saibhaN gur parsaad.

Allestedsnærværende. Han har ingen frygt, intet had. Hans eksistens er ud over tid. Han er uden for cyklussen af fødsel og død. Han er selvoplyst. Han kan realiseres ved Guruens nåde.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

aasaa mehlaa 1.

Raag Aasaa, Første Guru:

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

vaar salokaa naal salok bhee mahlay pahilay kay likhay tunday as raajai kee
Dhune.

Var med slokas, slokas også skrevet af den første Guru, der skal synges til melodien 'Tunda-As Raaja':

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥

balihaaree gur aapnay di-uhaarhee sad vaar.

Jeg overgiver mig kærligt til min Guru for evigt;

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

jini maanas tay dayvtay kee-ay karat na laagee vaar. ||1||

som åndeligt har ophøjet mennesker til engle, og ved at gøre dette tog Han ingen tid.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥

jay sa-o chandaa ugvahi sooraj charheh hajaar.

Hvis hundrede måner skulle rejse sig, og tusind soler dukke op,

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

aytay chaanan hidi-aaN gur bin ghor anDhaar. ||2||

Selv med så meget lys ville der stadig være mørke uden Guruen. (hvilket betyder, at uanset hvor meget viden vi kan få fra andre kilder, kan vi uden Guruen ikke få den sande oplysning eller guddommelige visdom).

ਮਃ ੧ ॥

mehlāa 1.

Salok, Første Guru:

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

naanak guroo na chaytnē man aapnai suchayt.

O 'Nanak, dem, der ikke kan huske Guruen, og som tænker på sig selv som meget kloge.

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

chhutay til boo-aarh ji-o sunjay andar khayt.

De er uønskede som de falske sesam-planter, der forbliver forladt på gården.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

khaytai andar chhuti-aa kaho naanak sa-o naah.

O 'Nanak, således efterladt alene, ser de elendige ud som dem, der i stedet for én herre har hundreder af herrer (og derfor ingen rigtig herre)

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

falee-ah fulee-ah bapurhay bhee tan vich su-aah. ||3||

De falske sesamplanter ser ud til at blomstre og trives, men er fyldt med intet andet end aske. På samme måde er de, der ikke følger Guruens lære, åndeligt døde på trods af, at de er velstående.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

aapeenHai aap saaji-o aapeenHai rachi-o naa-o.

Gud skabte sig selv, og Han skabte selv sin herlighed.

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥

duyee kudrat saajee-ai kar aasan ditho chaa-o.

Dernæst skabte han skabelsen; allestedsnærværende i skabelsen ser Han på den med glæde.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

daataa kartaa aap tooN tus dayveh karahi pasaa-o.

O Gud, du er selv velgører og skaber af alle væsener, og ved Din fornøjelse skænker Du Din nåde til dem.

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

tooN jaano-ee sabhsai day laisahi jind kavaa-o.

Du er den, der kender alt; Du giver liv og tager det væk ved Dit blotte ord.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

kar aasan ditho chaa-o. ||1||

Allestedsnærværende inden for skabelsen ser Du ivrigt på stykket (af verden)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

sachay tayray khand sachay barahmand.

O 'Almægtige Gud, Sand (Evig) er Dine kontinenter, og Sandt er Dit Univers.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

sachay tayray lo-a sachay aakaar.

Sandt (evig) er Dine verdener, og sand er Din skabelse.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

sachay tayray karnay sarab beechaar.

Sande er Dine handlinger og alle Dine tanker.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

sachaa tayraa amar sachaa deebaan.

Sand er din befaling, og sand er din domstol.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

sachaa tayraa hukam sachaa furmaan.

Sand er befalingen om Din vilje, sand er Din ordre.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

sachaa tayraa karam sachaa neesaan.

Sand er Din barmhjertighed, sande er Dine gaver (tegnet på Din nåde).

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥

sachay tuDh aakhahi lakh karorh.

Millioner af mennesker, der mediterer over Dig, er også sande.

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥

sachai sabh taan sachai sabh jor.

Hele skabelsen understøttes af Din magt og kraft.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

sachee tayree sifat sachee saalaah.

Sand er Din ros, sand er Din tilbedelse.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

sachee tayree kudrat sachay paatisaah.

O Sande konge, evig er Din skabelse.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

naanak sach Dhi-aa-in sach.

O Nanak, dem, der mediterer over den Sande med kærlig hengivenhed, bliver

selv sande (fusionerer med Gud)

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

jo mar jammay so kach nikach. ||1||

Men de, der gennemgår cyklussen af fødsel og død, er viklet ind i løgn og kan ikke smelte sammen med Gud.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥

vadee vadi-aa-ee jaa vadaa naa-o.

Hans storhed er stor, lige så stor som Hans herlighed.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

vadee vadi-aa-ee jaa sach ni-aa-o.

Hans storhed er stor, lige så sand er Hans retfærdighed.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥

vadee vadi-aa-ee jaa nihchal thaa-o.

Stor er hans storhed, lige så permanent er Hans bolig.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥

vadee vadi-aa-ee jaanai aalaa-o.

Hans storhed er stor, ligesom Han kender vore bønner.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥

vadee vadi-aa-ee bujhai sabh bhaa-o.

Stor er Hans herlighed, som Han forstår alle vores følelser.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥

vadee vadi-aa-ee jaa puchh na daat.

Hans storhed er stor, som Han giver uden at blive bedt om det.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

vadee vadi-aa-ee jaa aapay aap.

Hans herlighed er stor, ligesom Han selv er Alt.

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥

naanak kaar na kathnee jaa-ay.

O 'Nanak, Hans handler kan ikke beskrives.

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥

keetaa karnaa sarab rajaa-ay. ||2||

Ja, ja, alt hvad Gud vil, gør eller skal gøre, er Hans vilje. 2.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlaa 2.

Salok, anden Guru:

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

ih jag sachai kee hai koth-rhee sachay kaa vich vaas.

Denne verden er den Sande Herres bolig, og kun den Højeste Sandhed bor der.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

iknHaa hukam samaa-ay la-ay iknHaa hukmay karay vinaas.

Svar: Den absorberer nogle levende væsner ved Hans befaling og ødelægger mange levende væsner ved Hans befaling.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

iknHaa bhaanai kadh la-ay iknHaa maa-i-aa vich nivaas.

Nogle, ved Hans velviljes, bliver frelst fra de verdslige tilknytninger, mens andre er skabt til at forblive absorberede i dem.

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥

ayv bhe aakh na jaap-ee je kisai aanay raas.

Ingen kan sige, hvem der vil blive reddet fra de verdslige tilknytninger.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

naanak gurmukh jaanee-ai jaa ka-o aap karay pargaas. ||3||

O 'Nanak, kun den Gurus tilhænger får at vide om denne hemmelighed, som Han oplyser med den Guddommelige viden.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

naanak jee-a upaa-ay kai likh naavai Dharam bahaali-aa.

O 'Nanak, efter at have skabt sjælene, har Gud tildelt retfærdighedens dommer evnen til at registrere beretningerne om deres gerninger.

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

othai sachay hee sach nibrhai chun vakh kadhay jajmaali-aa.

Der dømmes de dødelige udelukkende på grundlag af sandheden og sandheden alene; de falske (onde personer) markeres og adskilles fra de sande.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

thaa-o na paa-in koorhi-aar muh kaalHai dojak chaali-aa.

De falske finder ingen plads ved Guds hof og bliver drevet ud for at lide i stor skændsel.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

tayrai naa-ay ratay say jin ga-ay haar ga-ay se thagan vaali-aa.

De, der er gennemsyret af dit navns kærlighed, går som vindere herfra, mens de uærlige mister livets spil.

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

likh naavai Dharam bahaali-aa. ||2||

Denne Herre beordrede Dharmaraja til at nedfælde en optegnelse over levende væseners handlinger. 2.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlāa 1.

Salok, første Guru:

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥

vismaad naad vismaad vayd.

Forbløffende er de mange lydstrømme, forbløffende er kundskaben om Vedaerne.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

vismaad jee-a vismaad bhayd.

Vidunderlige er væsenerne, vidunderlige er arten.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥

vismaad roop vismaad rang.

Vidunderlige er formerne, vidunderlige er farverne.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿਜੰਤ ॥

vismaad naagay fireh jant.

Når jeg ser så mange skabninger vandre nøgne rundt, er jeg i en tilstand af forbløffelse.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥

vismaad pa-un vismaad paanee.

Jeg undrer mig over at observere, at et eller andet sted blæser vinden, og et eller andet sted strømmer vandet,

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

vismaad agnee khaydeh vidaanee.

Det er forbløffende, hvordan ilden viser sine egne forbløffende spil.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

vismaad Dhartee vismaad khaanee.

Jeg er vidunderligt forbavset over at beskue denne jord, der opretholder skabningerne fra alle livskilder.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

vismaad saad lageh paraanee.

Det er forbløffende, hvordan de dødelige er involveret i nydelsen af Dine belønninger.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥

vismaad sanjog vismaad vijog.

Forbløffende er den proces, hvorigennem mennesker forenes eller adskilles.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥

vismaad bhukh vismaad bhog.

Åh Gud, det er svært at tro, at der et eller andet sted er så meget sult, og andre steder nydes ting i overflod.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥

vismaad sifad vismaad saalaah.

Et eller andet sted bliver Skaberen lovprist og æret,

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

vismaad ujharh vismaad raah.

et sted er der vildmark og andre steder er der pænt anlagte stier. Det er bare forbløffende at se dette vidunderlige spil, Du har skabt.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥

vismaad nayrhai vismaad door.

Det er forbløffende, at nogen siger, at Du er nær; en anden siger, at Du er langt væk,

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥

vismaad daykhai haajraa hajoor.

mens endnu andre ser Dig lige ved siden af dem (allestedsnærværende).

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

vaykh vidaan rahi-aa vismaad.

Når jeg ser disse vidundere, undrer jeg mig.

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

naanak bujhan poorai bhaag. ||1||

O 'Nanak, de, der forstår disse forbløffende vidundere fra Ham, er velsignet med perfekt skæbner.

ਮਃ ੧ ॥

mehlā 1.

Salok, af den første Guru:

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

kudrat disai kudrat sune-ai kudrat bha-o sukh saar.

Uanset hvad der ses, eller hvad der høres i naturen, er al Din magts vidunder. Den ærede frygt for Dig, som er essensen af fred, er alt Dit spil.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

kudrat paataalee aakaasee kudrat sarab aakaar.

Det er Din magt, der vises i underverdener og himlen, og alle universets former.

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥

kudrat vayd puraan kataybaa kudrat sarab veechaar.

Vedaerne, puranerne, de semitiske bøger og de tanker, der udtrykkes i disse, har været mulige på grund af Din magt.

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਹੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

kudrat khaanaa peenaa painHan kudrat sarab pi-aar.

Det er Din underliggende energi, der ligger bag fænomenerne som at spise, drikke, klæde sig ud og følelsen af kærlighed i de levende væsener.

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥

kudrat jaatee jinsee rangee kudrat jee-a jahaan.

Ved Din magt kommer alle slags arter og farver; ved Din magt eksisterer verdens levende væsener.

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

kudrat naykee-aa kudrat badee-aa kudrat maan abhimaan.

Selv alle dyder, ondskab, ære og vanære sker i henhold til Din magt og vilje.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥

kudrat pa-un paanee baisantar kudrat Dhartee khaak.

Ved Din kraft eksisterer vind, vand og ild; ved Din kraft eksisterer jord og støv.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

sabh tayree kudrat tooN kaadir kartaa paakee naa-ee paak.

O Gud, alt er i Din magt, Du er den almægtige skaber. Dit navn er det helligste af det hellige.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥

naanak hukmai andar vaykhai vartai taako taak. ||2||

O 'Nanak, Han værner om skabelsen efter Sin befaling, og gennemsyrrer alle af sig selv overalt.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਆਪੀਨੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮਤਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥

aapeenHai bhog bhog kai ho-ay bhasmarh bha-ur siDhaa-i-aa.

Efter at have gået gennem livets smerter og fornøjelser reduceres dødeliges krop til en bunke støv, og sjælen forgår.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

vadaa ho-aa duneedaar gal sangal ghatchalaa-i-aa.

Når en person, der er viklet ind i verdslige anliggender, dør, føres han væk til den retfærdige dommers domstol.

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

agai karnee keerat vaachee-ai bahi laykhaa kar samjhaa-i-aa.

Der tilføjes beretningen om hans gode og dårlige gerninger og forklares for ham.

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

thaa-o na hovee pa-udee-ee hun sunee-ai ki-aa roo-aa-i-aa.

Han finder intet sted at gemme sig, og ingen hører hans skrig af smerte.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

man anDhai janam gavaa-i-aa. ||3||

På grund af uvidenheden har han forgæves spildt den menneskelige fødsel.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥

bhai vich pavan vahai sadvaa-o.

I den ærede frygt for Gud blæser vinden og brisen for evigt.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

bhai vich chaleh lakh daree-aa-o.

I Guds ærbødige frygt (under Guds vilje) strømmer tusinder af floder.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਵੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥

bhai vich agan kadhai vaygaar.

I den ærede frygt for Gud udfører ild tildelte opgaver.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

bhai vich Dhartee dabee bhaar.

I den ærede frygt for Gud bærer jorden skabelsens belastning.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

bhai vich ind firai sir bhaar.

I den ærede frygt for Gud (under hans herredømme), kong Indra, hænger regnguden i form af skyer på hovedet, som om den går på hænder.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

bhai vich raajaa Dharam du-aar.

I frygt for Gud står den retfærdige dommer i Dharma ved sit dørtrin.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥

bhai vich sooraj bhai vich chand.

Disse sol og måne er kun aktive med frygt for Gud.

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

koh karorhee chalatna ant.

De rejser millioner af mil, uendeligt.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥

bhai vich siDhbuDhsur naath.

Disse Siddha Buddha guder og Nath Yogis vandrer kun i frygt for Gud.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

bhai vich aadaanay aakaas.

Det er i hans ærbødige frygt, at himlen strækkes sig over Jorden

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

bhai vich joDhmahaabal soor.

Disse store krigere og modige mænd opererer kun i frygt for Gud.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

bhai vich aavahi jaaveh poor.

I hans ærede frygt fødes og dør mange mennesker og skabninger.

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥

sagli-aa bha-o likhi-aa sir laykh.

Denne Gud har bestemt enhvers skæbne med sin frygt.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

naanak nirbha-o nirankaar sach ayk. ||1||

O 'Nanak, kun den evige og formløse Gud er uden frygt.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, af den første Guru:

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥

naanak nirbha-o nirankaar hor kaytay raam ravaal.

O Nanak, den eneste Nirankar-herre er frygtløs, andre som Rama er kun støv for Hans fødder.

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

kaytee-aa kanHkahaanee-aa kaytay baydbeechar.

Der er så mange historier om Krishna, så mange, der reflekterer over Vedaerne.

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਤਿ ਮੁੜਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲ ॥

kaytay nacheh mangtay girhmurhpooreh taal.

Det er mange tiggerdansere, og de bevæger sig i rytmen igen og igen.

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

baajaaree baajaar meh aa-ay kadheh baajaar.

Tryllekunstnerne udfører deres magi på markedet og skaber en falsk illusion.

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥

gaavahi raajay raanee-aa boleeh aal pataal.

De synger og snakker sludder og lader som om de er konger og dronninger.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

lakhtaki-aa kay mund-rhay lakhtaki-aa kay haar.

De bærer ekspansive øreringe og halskæder.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥

jittan paa-ee-ah naankaa say tan hoveh chhaar.

O Nanak, de, der bærer smykker på deres kroppe, bliver til aske.

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥

gi-aan na galee-ee dhoodhee-ai kathnaa karrhaa saar.

Guddommelig visdom kan ikke opnås blot ved ord. At forklare, hvordan man opnår guddommelig viden, er ekstremt vanskeligt, som at tygge stål.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

karam milai taa paa-ee-ai hor hikmat hukam khu-aar. ||2||

Det er først, når vi er velsignet med Hans nåde, at vi opnår guddommelig visdom; al anden indsats og befaling fører kun til frustration.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

nadar karahi jay aapnee taa nadree satgur paa-i-aa.

O Gud, kun når Du kaster Dit nådefulde blik, så møder man ved Din Nåde den sande Guru.

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ayhu jee-o bahutay janam bharammi-aa taa satgur sabad sunaa-i-aa.

Denne sjæl vandrede gennem mange fødsler, indtil den sande Guru ytrede ham det guddommelige ord.

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥

satgur jayvad daataa ko nahee sabh suni-ahu lok sabaa-i-aa.

Alle mennesker lytter nøje, der er ingen velgører så stor som den sande Guru.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

satgur mili-ai sach paa-i-aa jinHee vichahu aap gavaa-i-aa.

De, der har kastet deres selvindbildskhed væk, efter at have mødt den sande Guru, har erkendt Gud.

ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੩॥

jin sacho sach bujhaa-i-aa. ||4||

Kun den sande Guru afslører forståelsen om den evige Gud.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlāa 1.

Salok, Første Guru:

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ਹ ਗੋਪਾਲ ॥

gharhee-aa sabhay gopee-aa pahar kanH gopaal.

Denne verden er som Guds spil, hvor alle ghariske (tidsperiode på 24 minutter) er som Gopis eller malkepiger, og alle Peharerne (tidsperiode på tre timer) er som Krishana.

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥

gahnay pa-un paanee baisantar chand sooraj avtaar.

I dette verdslige spil er vind, vand og ild som ornamenterne, der bæres af Gopierne. Solen og månen er som to inkarnationer.

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

saglee Dhartee maal Dhan vartan sarab janjaal.

Hele Jorden giver de nødvendige ressourcer, og de verdslige forviklinger er de nødvendige forsyninger til iscenesættelse af dette spil.

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥

naanak musai gi-aan vihoonee khaa-ay ga-i-aa jamkaal. ||1||

(I dette spil af verdslige illusioner) O 'Nanak, uden den guddommelige viden, bliver hele menneskeheden bedraget og fortæret af dødens dæmon.

ਮਃ ੧ ॥

mehlāa 1.

Salok, Første Guru:

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥

vaa-in chaylay nachan gur.

Mens de iscenesætter disse shows, spiller disciplene musikken, og Guruerne danser.

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨ੍ ਸਿਰ ॥

pair halaa-in fayrniH sir.

Mens de danser, sparker de rundt om deres fødder og vender sig om på hovedet.

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥

ud ud raavaa jhaatai paa-ay.

Støvet flyver og falder på deres hoveder.

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

vaykhai lok hasai ghar jaa-ay.

Når de ser dem, griner folket og går derefter hjem.

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲ ॥

rotee-aa kaaran pooreh taal.

De slog på trommerne for brødets skyld (for at tjene til livets ophold).

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥

aap pachhaarheh Dhartee naal.

De kaster sig selv på jorden.

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥

gaavan gopee-aa gaavan kaanH.

De synger forklædt som malkepigerne og Krishnas.

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥

gaavan seetaa raajay raam.

De synger forklædt som Sitas, Ramas og andre konger.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

nirbha-o nirankaar sach naam.

Gud er frygtløs og formløs; Hans navn er sandt.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

jaa kaa kee-aa sagal jahaan.

Hele universet er Hans skabelse.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

sayvak sayveh karam charhaa-o.

Kun de hengivne husker Ham med kærlig hengivenhed, som ved Hans nåde er i høj ånd.

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

bhinnee rain jinHaa man chaa-o.

De, i hvis sind er det intense ønske om at behage Gud; deres liv er pyntet med guddommelig nydelse.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

sikhee sikhi-aa gur veechaar.

Overvejer Guruen, de, der har lært disse lærdomme;

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

nadree karam laghaa-ay paar.

Ved at give sin nåde hjælper Gud dem med at krydse over det verdslige hav af laster.

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥

koloo charkhaa chakee chak.

Oliepressen, spindehjulet, slibestenene, pottemagerhjulet,

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥

thal vaarolay bahut anant.

de talrige, utallige hvirvelvinde i ørkenen.

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥

laatoo maaDhaanee-aa angaah.

de snurrende toppe, rørepindene, tærskerne,

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

pankhee bha-udee-aa lain na saah.

fuglens åndeløse tumlinger,

ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥

soo-ai chaarh bhavaa-ee-ah jant.

og skabningerne bevæger sig rundt og rundt på spindler,

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

naanak bha-udi-aa ganat na ant.

O Nanak, der er ingen grænse for antallet af ting og væsener, der bliver hvirvlet rundt.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥

banDhan banDh bhavaa-ay so-ay.

Ved at binde væsenerne i Maya-obligationer snurrer Gud dem rundt.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

pa-i-ai kirat nachai sabh ko-ay.

Alle løber rundt i henhold til skæbnen baseret på hans tidligere gerninger.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥

nach nach haseh chaleh say ro-ay.

De, der løber rundt hele deres liv, skal græde over deres endelige afgang.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥

ud na jaahee siDh na hohi.

De opnår ikke højere åndelig tilstand, og de bliver heller ikke dygtige til verdslige anliggender.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

nachan kudan man kaa chaa-o.

Al deres dans og spring rundt er blot en underholdning i sindet.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥

naanak jinH man bha-o tinHaa man bhaa-o. ||2||

O 'Nanak, de alene har kærligheden til Gud i deres sind, som har ærefrygt for Gud.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

naa-o tayraa nirankaar hai naa-ay la-i-ai narak na jaa-ee-ai.

O Gud, Dit navn er den formløse, og hvis vi husker Dig med kærlig hengivenhed, undslipper vi alle lidelser.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੇ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

jee-o pind sabh tis daa day khaajai aakh gavaa-ee-ai.

Sjæl og legeme tilhører Ham alle; at bede Ham om at give os næring er spild.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

jay lorheh changa aapnaa kar punnhu neech sadaa-ee-ai.

Hvis du længes efter velfærd, så udfør dydige gerninger og føl dig ydmyg.

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

jay jarvaanaa parharai jar vays karaydee aa-ee-ai.

Selv hvis en magtfuld person forsøger at skubbe tegnene på alderdom væk, kommer alderdommen stadig forklædt på forskellige måder.

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

ko rahai na bharee-ai paa-ee-ai. ||5||

Ingen kan blive i denne verden, når de forudbestemte vejrtrækninger er opbrugt.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Shalok, af den første Guru:

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

musalmaanaa sifat saree-at parh parh karahi beechaar.

Muslimerne roser den islamiske lov; de læser og reflekterer over den.

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

banday say je paveh vich bandee vaykhan ka-o deedaar.

Ifølge dem er Guds tjener kun dem, der strengt følger den islamiske lov for at se Guds vision.

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

hindoo saalaahē saalaahan darsan roop apaar.

Hinduerne roser den prisværdige, smukke og ubegrænsede Gud gennem deres skrifter.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

tirath naaveh archaa poojaa agar vaas behkaar.

De bader ved hellige pilgrimsfærdshelligdomme, ofrer blomster og brænder røgelse foran afguder.

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

jogee sunn Dhi-aavniH jaytay alakh naam kartaar.

Yogierne overvejer det kosmiske tomrum og Skaberens navn som Alakh (det uforståelige)

ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥

sookham moorat naam niranjan kaa-i-aa kaa aakaar.

Men til det subtile billede af det fejlfrie navn anvender de en krop som form.

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

satee-aa man santokh upjai daynai kai veechaar.

Tanken om velgørenhed bringer tilfredshed i velgørende menneskers sind.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

day day mangeh sahsaa goonaa sobh karay sansaar.

De giver velgørenhed med egoistiske intentioner, fordi de beder Gud om tusind gange mere end hvad de giver, og de forventer, at verden vil ære deres gaver.

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

choraa jaaraa tai koorhi-aaraa khaaraabaa vaykaar.

På den anden side findes tyvene, ægteskabsbrydere, løgnere, udfører af onde handlinger og de onde,

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

ik hodaa khaa-ay chaleh aithaa-oo tinaa bhe kaa-ee kaar.

forlader tomhændet denne verden efter at have brugt fordelene ved deres tidligere gerninger til at hengive sig til syndige handlinger. Hvilken slags ubrugelig opgave er deres?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

jal thal jee-aa puree-aa lo-aa aakaaraa aakaar.

I forskellige verdener og galakser er der så mange slags skabninger, der lever i vandet og på landet.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

o-ay je aakhahi so tooNhai jaaneh tinaa bhe tayree saar.

Gud, kun Du ved, hvad disse skabninger beder om. De er afhængige af Dig for deres næring.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

naanak bhagtaa bhukh saalaahan sach naam aaDhaar.

O' Nanak, de hengivne har altid længsel efter at prise Gud, og det evige navn er deres eneste støtte.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

sadaa anand raheh din raatee gunvanti-aa paa chhaar. ||1||

De lever altid i evig lyksalighed og er meget ydmyge over for de dydige mennesker.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥

mitee musalmaan kee payrhai pa-ee kumHi-aar.

Resterne af en muslim ender som ler på pottemagerens hjul.

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

gharh bhaaNday itaa kee-aa jaldee karay pukaar.

Gryder og mursten er formet af det, og det råber, når det brænder i ovnen.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥

jal jal rovai bapurhee jharh jharh paveh angi-aar.

Mens det brænder i ovnen, knitrer dette ler (rester af muslimen), som om det brænder i helvede.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

naanak jin kartai kaaran kee-aa so jaanai kartaar. ||2||

O 'Nanak, Skaberen, der forårsagede skabelsen; alene Han ved, hvem der går til himlen eller helvede. (At gå til helvede eller himmel afhænger ikke af metoden til bortskaffelse af rester).

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

bin satgur kinai na paa-i-o bin satgur kinai na paa-i-aa.

Uden at følge den Sande Gurus lære, har ingen nogensinde indset Gud, ja uden at følge den Sande Gurus lære, har ingen erkendt Gud.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

satgur vich aap rakhi-on kar pargat aakh sunaa-i-aa.

Han har forankret Sig selv i den Sande Guru; åbenbaret Sig Selv, Han erklærer dette åbent.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

satgur mili-ai sadaa mukat hai jin vichahu moh chukaa-i-aa.

Når man møder den sande Guru, befries den person, der forviser tilknytning til verdslige rigdomme og magt, for evigt.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

utam ayhu beechaar hai jin sachay sio chit laaiye. jagjeevan data paa-i-aa.

||6||

Mest sublim er denne tanke, at den, der har afstemt sit sind til Gud, har realiseret Ham, livets giver til verden.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ha-o vich aa-i-aa ha-o vich ga-i-aa.

I ego (tilstand, hvor man betragter sig selv adskilt fra Gud) kommer en person til verden, og i ego afviger han fra denne verden.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

ha-o vich jammi-aa ha-o vich mu-aa.

I ego fødes man, og i ego dør man.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥

ha-o vich ditaa ha-o vich la-i-aa.

For at opretholde ego (separat identitet) giver og accepterer man velgørenhed.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ha-o vich khati-aa ha-o vich ga-i-aa.

I ego tjener man, og i ego taber man.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥

ha-o vich sachiaar koorhi-aar.

I egoet bliver man sandfærdig eller falsk.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ha-o vich paap punn veechaar.

I egoet reflekterer man over syndige og ædle gerninger.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥

ha-o vich narak surag avtaar.

Det er på grund af egoet, at man undertiden er i ren bekvemmelighed og andre gange lider af smerter.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥

ha-o vich hasai ha-o vich rovai.

I ego føler man sig glad, og i ego græder man.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥

ha-o vich bharee-ai ha-o vich Dhovai.

I egoet er ens sind undertiden fyldt med fordærv fra laster, og andre gange gør man en indsats i egoet for at vaske dette fordærv væk.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥

ha-o vich jaatee jinsee khovai.

I ego mister man undertiden social status og klasse.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

ha-o vich moorakh ha-o vich si-aanaa.

I ego fungerer man undertiden som uvidende og andre gange fungerer man som en klog person.

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

mokh mukat kee saar na jaanaa.

Han kender ikke værdien af frelse eller befrielse.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

ha-o vich maa-i-aa ha-o vich chhaa-i-aa.

At være i ego er man enten involveret i kærligheden til verdslige rigdomme og magt, eller forbliver i uvidenhedens mørke.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

ha-umai kar kar jant upaa-i-aa.

Når man lever i ego, fødes dødelige igen og igen.

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥

llha-umai boojhai taa dar soojhai.

Når man forstår egoet, så kommer man til at kende vejen til Guds domstol.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥

gi-aan vihoonaa kath kath loojhai.

Uden åndelig visdom bliver man ved med at lide i ubrugelige samtaler og argumenter.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥

naanak hukmee likee-ai laykh.

O'Nanak, det er ved Guds befaling, at ens skæbne er skrevet.

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥

jayhaa vaykheh tayhaa vaykh. ||1||

Som man ser (overvejer) andre, udvikler man efterhånden egenskaberne som dem.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ha-umai ayhaa jaat hai ha-umai karam kamaahi.

Dette er egoets natur, at folk fortsætter med at gøre deres gerninger i ego.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥

ha-umai ay-ee banDhnaa fir fir jonee paahi.

Dette er egoets trældom, at de igen og igen genfødtes.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥

ha-umai kithhu oopjai kit sanjam ih jaa-ay.

Hvor kommer egoet fra? Hvordan kan det fjernes?

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ha-umai ayho hukam hai pa-i-ai kirat firaahi.

Dette ego eksisterer ved Guds befaling; folk vandrer i henhold til deres tidligere handlinger.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ha-umai deeragh rog hai daaroo bhee is maahi.

Ego er en kronisk sygdom, men dens kur er også inden i den.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

kirpaa karay jay aapnee taa gur kaa sabad kamaahi.

Hvis Gud giver sin nåde, handler man i overensstemmelse med Guruens lære.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

naanak kahai sunhu janhu it sanjam dukh jaahi. ||2||

Nanak siger, lyt, O 'mennesker: på denne måde (ved at meditere over Guds navn) forsvinder sorgerne på grund af egoets sygdom.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

sayv keetee santokhee-eeN jinHee sacho sach Dhi-aa-i-aa.

Kun de tilfredse personer, der mediterer over den evige (Gud) med kærlighed og hengivenhed, tjener Ham i sandhed.

ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

onHee mandai pair na rakhi-o kar sukarit Dharam kamaa-i-aa.

De sætter ikke deres fødder i synd, men gør gode gerninger og lever retfærdigt i Dharma.

ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥

onHee dune-aa torhay banDhnaa ann paanee thorhaa khaa-i-aa.

De er brudt væk fra de verdslige bånd og spiser mad og vand i moderation

(nok til at overleve).

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

tooN bakhseesee aglaa nit dayveh charheh savaa-i-aa.

O Gud, Du er den største velgører, Du giver konstant, mere og mere.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

vadi-aa-ee vadaa paa-i-aa. ||7||

Ved at herliggøre Ham, erkender de den store Gud.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

purkhaaN birkhaaN teerthaaN tataaN mayghaaN khaytaaNh.

Det er Gud alene, der kender antallet og tilstanden for alle mennesker, træer, hellige pilgrimsfærdshelligdomme, bredder af hellige floder, skyer og marker.

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥

deepaaN lo-aaN mandlaaN khandaaN varbhandaaNh.

Kun Han ved, hvor mange øer, kontinenter, verdener og solsystemer der er i universerne.

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

andaj jayraj ut-bhujaaN khaanee saytjaaNh.

Kun Han kender til de skabninger, der er født gennem de fire skabelseskilder, såsom æg, livmoderen, jorden og sved.

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

so mit jaanai naankaa saraaN mayraaN jantaah.

O 'Nanak, kun Gud kender til optællingen af alle havene, bjergene og tilstanden hos de skabninger, der lever i dem.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

naanak jant upaa-ay kai sammaalay sabhnaah.

O'Nanak, efter at have skabt disse væsener, værner Han om dem alle.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

jin kartai karnaa kee-aa chintaa bhe karnee taah.

Skaberen, der har skabt skabelsen, tager sig også af det.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

so kartaa chintaa karay jin upaa-i-aa jag.

Ja, den Skaber, der har skabt verden, bekymrer sig også om den.

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

tis johaaree su-asat tis tis deebaan abhag.

For Ham bøjrer jeg mig og ofrer min ærbødighed, hvis støtte er evigt.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥

naanak sachay naam bin ki-aa tikaa ki-aa tag. ||1||

O 'Nanak, uden at meditere over Hans navn, betyder alle andre ydre religiøse symboler som Janeu (hellig tråd) og Tikka (prik på panden) intet

ਮਃ ੧ ॥

mehlā 1.

Salok, Første Guru:

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

lakh naykee-aa chang-aa-ee-aa lakh punnaa parvaan.

Man kan udføre millioner af gode og dydige gerninger og utallige velgørenhedshandlinger, der er acceptable for samfundet.

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣੁ ॥

lakh tap upar teerthaaN sahj jog baybaan.

Man kan udføre millioner af bodshandlinger ved hellige helligdomme, og gå i ørkenen for at praktisere yoga i en tilstand af ro.

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥

lakh soortan sangraam ran meh chhuteh paraan.

Man kan gå til slagmarken og udstille millioner af tapperhedshandlinger og endda miste sit liv der.

ਲਖ ਸੂਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

lakh surtee lakh gi-aan Dhi-aan parhee-ah paath puraan.

Man kan tilegne sig masser af guddommelig forståelse og guddommelig visdom ved at udføre meditationer og læsninger af Vedaerne og Puranas,

ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥

jin kartai karnaa kee-aa likhi-aa aavan jaan.

Skaberen, som har skabt denne skabelse og har forudbestemt tidspunktet for ens fødsel og død.

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

naanak matee mithi-aa karam sachaa neesaan. ||2||

O' Nanak, alle disse kloge tricks er falske og ubrugelige.

Kun Hans nåde er det sande stempel eller mærke for accept ved Hans hof.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

sachaa saahib ayk tooN jin sacho sach vartaa-i-aa.

O Gud, Du er den eneste sande Herre, der har uddelt Sandhed (retfærdighed) overalt.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

jis tooN deh tis milai sach taa tinHee sach kamaa-i-aa.

Han alene modtager Sandheden, til hvem Du giver den; derefter praktiserer han Sandheden.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

satgur mili-ai sach paa-i-aa jinH kai hirdai sach vasaa-i-aa.

Det er kun ved at møde og følge læren fra den Sande Guru, at folk har indset Sandheden. Guruen forankrer sandheden i deres hjerte.

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

moorakh sach na jaananHee manmukhee janam gavaa-i-aa.

De tåbelige egenrådige mennesker ved ikke, hvad der er sandhed, og de spilder deres liv forgæves.

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥

vich dunee-aa kaahay aa-i-aa. ||8||

Hvorfor er de overhovedet kommet til verden?

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

parh parh gadee ladee-ah parh parh bharee-ah saath.

Selvom vi læser og studerer vognlæs af bøger og efter at have studeret, laver dynger med masser af bøger.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

parh parh bayrhee paa-ee-ai parh parh gadee-ah khaat.

Hvis vi læser så mange bøger, at en båd eller mange huler kan fyldes med dem.

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

parhee-ah jaytay baras baras parhee-ah jaytay maas.

Vi kan læse dem år efter år; vi kan læse dem så mange måneder, som der er på et år.

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

parhee-ai jaytee aarjaa parhee-ah jaytay saas.

Vi kan læse dem hele vores liv; vi kan læse dem med hvert åndedrag.

ਨਾਨਕ ਲੇਖੇ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥

naanak laykhai ik gal hor ha-umai jhakh-naa jhaakh. ||1||

O' Nanak, den eneste ting, der tæller ved Hans hof, er at synge Hans ros og meditere over Hans navn. Alt andet er som at vandre i ens ego.

ਮਃ ੧ ॥

mehlao 1.

Salok, Første Guru:

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

likh likh parhi-aa. taytaa karhi-aa.

Jo mere man skriver og læser, jo mere bliver man egoistisk og arrogant.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥

baho tirath bhavi-aa. tayto lavi-aa.

Jo mere man vandrer på hellige pilgrimsfærdshelligdomme, jo mere taler man ubrugeligt (som en krage).

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥

baho bhaykh kee-aa dayhee dukh dee-aa.

Jo mere man bærer religiøse kapper, jo mere stress forårsager man sig selv.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

saho vay jee-aa apnaa kee-aa.

O min ven, du må udholde konsekvenserne af dine egne handlinger.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ann na khaa-i-aa saad gavaa-i-aa.

Ved ikke at spise mad har en person ikke opnået nogen åndelige fordele, han har simpelthen mistet muligheden for at nyde sin glæde.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

baho dukh paa-i-aa doojaa bhaa-i-aa.

På grund af sin kærlighed til dualitet (anden praksis end at elske og huske

Gud) har han lidt meget smerte.

ਬਸਤ੍ਰੁ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥

bastar na pahirai. ahinis kahrai.

En, der ikke bærer noget tøj, lider nat og dag ved at udsætte sin krop for ekstreme vejrforhold.

ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥

mon vigootaa. ki-o jaagai gur bin sootaa.

Absorberet i stilhed er man kommet på afveje (fra den retfærdige vej). Hvordan kan han vækkes fra uvidenhedens søvn uden Guruens lære?

ਪਗ ਉਪੇਤਾਨਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਨਾ ॥

pag upaytaanaa. apnaa kee-aa kamaanaa.

En, der går barfodet, lider på grund af sine egne handlinger ved at skade hans fødder.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥

al mal khaa-ee sir chhaa-ee paa-ee.

En der spiser beskidte rester og kaster aske på hovedet,

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

moorakh anDhai pat gavaa-ee.

den blinde tåbelige (uvidende) person har mistet sin ære.

ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

vin naavai kichh thaa-ay na paa-ee.

Uden meditation over Guds navn godkendes intet ved Hans hof.

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥

rahai baybaanee marhee masanee.

Man kan bo i ørkenen, på kirkegårdene eller i kremeringsområdet,

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥

anDh na jaanai fir pachhutaanee.

sådan en åndeligt blind person kender ikke den rigtige måde at realisere Gud på, han beklager og omvender sig til sidst.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

satgur bhaytay so sukh paa-ay.

Kun ham, der møder den sande Guru, nyder fred.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

har kaa naam man vasaa-ay.

Fordi han nedfælder Guds navn i hans sind.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

naanak nadar karay so paa-ay.

O 'Nanak, kun den, som Gud skænker sin nåde til, møder Guruen.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥

aas andaysay tay nihkayval ha-umai sabad jalaa-ay. ||2||

Derefter bliver han upåvirket af nogen form for håb og bekymringer, og efter Guruens ord brænder han sit ego væk.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

bhagat tayrai man bhaavday dar sohan keerat gaavday.

O Gud, Dine hengivne er behagelige for Dit sind. De ser smukke ud lige uden for døren, hvor de synger dine roser.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥

naanak karmaa baahray dar dho-a na lehnHee Dhaavday.

O 'Nanak, de, der er berøvet Guds nåde, finder intet husly ved hans hof og fortsætter med at vandre målløst.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥

ik mool na bujhniH aapnaa anhodaa aap ganaa-iday.

Der er nogle, der ikke forstår deres rødder, og uden nogen åndelig fortjeneste kalder de sig store.

ਹਰਿ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਏ ॥

ha-o dhaadhee kaa neech jaat hor utam jaat sadaa-iday.

O' Gud, mens andre hævder, at de har høj social status, er jeg kun en skjald af lav social status.

ਤਿਨ੍ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਏ ॥੯॥

tinH mangaa je tujhai Dhi-aa-iday. ||9||

Jeg søger kun selskab med dem, der mediterer over dig.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

koorh raajaa koorh parjaa koorh sabh sansaar.

Hele denne verden er en illusion som en tryllekunstners værk. I denne falske verden er falsk (kortvarig) kongen, og falske er hans undersåtter.

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥

koorh mandap koorh maarhee koorh baisanhaar.

Falske er paladser og palæer, og letfordærvelige er dem, der bor i dem.

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨਣਹਾਰੁ ॥

koorh su-inaa koorh rupaa koorh painHanhaar.

Falskt er guld- og sølvpynt, og falske er dem, der bærer det.

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

koorh kaa-i-aa koorh kaparh koorh roop apaar.

Falsk er kroppen, falske er kjoler og falsk er den ekstreme skønhed.

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

koorh mee-aa koorh beebiee khap ho-ay khaar.

Forholdet mellem en mand og en kone er af meget kort varighed, og de spildes væk i falske konflikter.

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

koorh koorhai nayhu lagaa visri-aa kartaar.

De falske elsker løgn og glemmer deres Skaber.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

kis naal keechai dostee sabh jag chalanhaar.

Hvem skal vi blive venner med, når hele verden er flygtig?

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥

koorh mithaa koorh maakhi-o koorh dobay poor.

For de dødelige virker denne illusoriske verden sød som honning, og det er grunden til, at denne falske illusion fordærver mange mennesker.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥

naanak vakhaanai bayntee tuDh baajh koorho koorh. ||1||

O Gud, Nanak fremsætter denne bøn, at uden Dig er alt totalt falsk og illusorisk.

ਮਃ ੧ ॥

mehlao 1.

Salok, Første Guru:

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

sach taa par jaanee-ai jaa ridai sachaa ho-ay.

Man kender kun sandheden, når Gud bor i ens hjerte.

ਕੂੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

koorh kee mal utrai tan karay hachhaa Dho-ay.

Falskhedens fordærv fjernes, og sindet og kroppen frigøres fra lasterne.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

sach taa par jaanee-ai jaa sach Dharay pi-aar.

Man kommer først til at kende sandheden om verden, når man bærer kærlighed til Gud.

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

naa-o sun man rehsee-ai taa paa-ay mokh du-aar.

Når man hører Guds navn, er sindet tilfredst; så opnår man frihed fra de verdslige forviklinger.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

sach taa par jaanee-ai jaa jugat jaanai jee-o.

Man kender kun sandheden, når man kender den sande livsstil.

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥

Dharat kaa-i-aa saaDh kai vich day-ay kartaa bee-o.

Han forbereder kroppen som en gård og planter frøet af Guds navn.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥

sach taa par jaanee-ai jaa sikh sachee lay-ay.

Man kender kun sandheden, når man modtager sand lærdom fra Guruen.

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥

da-i-aa jaanai jee-a kee kichh punn daan karay-i.

Viser barmhjertighed over for andre væsener og udfører handlinger af velgørenhed og venlighed.

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

sach taaN par jaanee-ai jaa aatam tirath karay nivaas.

Man kender kun sandheden, når Han bor i selvets helligdom.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

satguroo no puchh kai bahi rahai karay nivaas.

Når han får lærdom fra den sande Guru, fortsætter han med at fokusere på det indre selv.

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

sach sabhnaa ho-ay daaroo paap kadhai Dho-ay.

Gud selv bliver afhjælpning fra alle lidelser; og driver al synd ud.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥

naanak vakhaanai bayntee jin sach palai ho-ay. ||2||

Nanak søger ydmygt dem, der har sandheden (Gud), boende i deres hjerte.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

daan mahindaa talee khaak jay milai ta mastak laa-ee-ai.

Den gave, jeg søger, er ydmygheden; hvis jeg skulle få den, ville jeg betragte mig selv som meget heldig.

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

koorhaa laalach chhad-ai ho-ay ik man alakh Dhi-aa-ee-ai.

Giv afkald på falsk grådighed, og mediter alene på den uforståelige Gud.

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

fal tayvayho paa-ee-ai jayvayhee kaar kamaa-ee-ai.

Ligesom de handlinger, vi begår, så er de belønninger, vi modtager.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

jay hovai poorab likhi-aa taa Dhoorh tinHaa dee paa-ee-ai.

Hvis det er forudbestemt, så kan man ydmygt tjene de hellige.

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

mat thorhee sayv gavaa-ee-ai. ||10||

På grund af vores begrænsede intellekt mister vi fordelene ved uselvsk tjeneste.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

sach kaal koorh varti-aa kal kaalakh baytaal.

Retfærdigt liv er blevet sjældent, falskhed gennemsyrrer overalt, og folk opfører sig som dæmoner på grund af Kalyugs synder og ondskab.

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥

bee-o beej pat lai ga-ay ab ki-o ugvai daal.

De, der levede retfærdigt (plantede retfærdighedens frø i deres sind) er gået med ære. De, hvis sind er splittet i dualitet, hvordan kan retfærdighedens frø spire der?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥

jay ik ho-ay ta ugvai rutee hoo rut ho-ay.

Kærlighedens frø til Gud vil spire, hvis sindet ikke er delt i dualitet, og der er en ordentlig atmosfære, såsom den kølige og rolige atmosfære tidligt om morgenen.

ਨਾਨਕ ਪਾਹੇ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੇ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥

naanak paahai baahraa korai rang na so-ay

O' Nanak, ligesom at en rå klud uden behandling ikke bliver smukt farvet.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥

bhai vich khumb charhaa-ee-ai saram paahu tan ho-ay

På samme måde, for at indgyde sindet i Guds kærlighed, udvikler behandlingen (af sindet) frygt for Gud ved hårdt arbejde.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

naanak bhagtee jay rapai koorhai so-ay na ko-ay. ||1||

O 'Nanak, når sindet på denne måde er gennemsyret af Guds kærlighed og hengivenhed, så opstår der ingen tanke om løgn i det.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥

lab paap du-ay raajaa mahtaa koorh ho-aa sikdaar.

(Forholdene i verden er elendige, det ser ud som om) både grådighed og synd er blevet kongen og hans hjælper; og løgn er den øverste leder.

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

kaam nayb sad puchhee-ai bahi bahi karay beechaar.

Begær er som deres hovedrådgiver, de beder om hans råd og sidder derefter sammen og overvejer de forskellige måder at narre offentligheden på.

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

anDhee rayat gi-aan vihoonee bhaahi bharay murdaar.

Deres undersætter er uvidende på grund af manglende viden, de er fyldt med ilden fra verdslige ønsker, og de er åndeligt døde.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

gi-aanee nacheh vaajay vaaveh roop karahi seegaar.

De såkaldte kloge danser simpelt og spiller deres musikinstrumenter og pryder sig med smukke dekorationer.

ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

oochay kookeh vaadaa gaavahi joDhaa kaa veechaar.

De råber højt, mens de synger om heltenes tidligere kampe og bedrifter.

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

moorakh pandit hikmat hujat sanjai karahi pi-aar

De tåbelige lærde og eksperter elsker at samle verdslig rigdom ved kloge argumenter og tricks.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

Dharmee Dharam karahi gaavaaveh mangeh mokh du-aar.

De retfærdige mennesker mister deres retfærdigheds fortjeneste ved at bede Gud om frelse til gengæld.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

jatee sadaaveh jugat na jaaneh chhad baheh ghar baar.

De kalder sig cølibat og forlader deres hjem, men de kender ikke den sande livsstil.

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

sabh ko pooraa aapay hovai ghat na ko-ee aakhai.

Alle kalder sig perfekt; ingen kalder sig ufuldkommene.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

pat parvaanaa pichhai paa-ee-ai taa naanak toli-aa jaapai. ||2||

O 'Nanak, en persons sande fortjeneste ville kun være kendt, når denne person dømmes efter målet for hans ære modtaget ved Guds domstol.

ਮਃ ੧ ॥

mehlā 1.

Salok, Ved den første Guru:

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੇ ਸੋਇ ॥

vadee so vajag naankaa sachaa vaykhai so-ay.

O' Nanak, hvad Gud har bestemt ville helt sikkert ske, fordi Han selv sørger for det (at alt sker efter Hans befaling).

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

sabhnee chhaalaa maaree-aa kartaa karay so ho-ay.

Alle gør en stor indsats for at gøre ting efter deres ønsker, men det alene sker, som Skaberen vil.

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

agai jaat na jor hai agai jee-o navay.

Ved Guds hof betyder social status og magt intet, for der er man nødt til at beskæftige sig med helt nye personer. (som ikke påvirkes af nogens status)

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੋਇ ॥੩॥

jin kee laykhai pat pavai changay say-ee kay-ay. ||3||

Kun de få betragtes som gode eller dydige, som skænkes med ære, når deres

beretning undersøges ved Guds domstol.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

Dhur karam jinaa ka-o tuDh paa-i-aa taa tinee khasam Dhi-aa-i-aa.

O Gud, kun de, der har mediteret over Dig med kærlig hengivenhed, som er så forudbestemt.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

aynaa jantaa kai vas kichh naahee tuDh vaykee jagat upaa-i-aa.

Intet er i disse væseners magt; Du har skabt denne verden med mennesker med forskellige evner og tilbøjeligheder.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

iknaa no tooN mayl laihi ik aaphu tuDh khu-aa-i-aa.

Nogle, Du forener dig med, og nogle Du fører på afveje.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

gur kirpaa tay jaani-aa jithai tuDh aap bujhaa-i-aa.

Den, som Du har åbenbaret Dig for, har realiseret Dig gennem Guruens nåde.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

sehjay hee sach samaa-i-aa. ||11||

Han er umærkeligt fusioneret i dig.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

dukh daaroo sukh rog bha-i-aa jaa sukh taam na ho-ee.

O Gud, hvor mærkelig er denne verden, hvor lidelse bliver et middel, og

nydelse bliver en lidelse. Hvor der er lyksalighed, er der ingen sorg.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

tooN kartaa karnaa mai naahee jaa ha-o karee na ho-ee. ||1||

O Gud, Du er skaberen og udfører af alt, jeg er intet. Selv hvis jeg prøver, sker der ikke noget.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥

balihaaree kudrat vasi-aa.

O allestedsnærværende Skaber, Jeg dedikerer mig til Dig.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

tayraa ant na jaa-ee lakhi-aa. ||1|| rahaa-o.

Dine grænser kan ikke kendes.

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

jaat meh jot jot meh jaataa akal kalaa bharpoor rahi-aa.

Dit Lys gennemsyrrer hele universet, og Du ses som Lyset i alle skabninger. Din almægtige magt er allestedsnærværende.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

tooN sachaa saahib sifat su-aaliha-o jin keetee so paar pa-i-aa.

O Gud, du er den sande herre; Din ros er så smuk. Den, der synger din ros, bæres over verdens hav af laster.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

kaho naanak kartay kee-aa baataa jo kichh karnaa so kar rahi-aa. ||2||

O 'Nanak, syng Skaberens ros; hvad Han end Han vil, vil ske.

ਮਃ ੨ ॥

mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

jog sabdaN gi-aan sabdaN bayd sabdaN baraahmaneh.

En Yogis sande pligt er at opnå guddommelig visdom; og en brahmins (den

hinduistiske præsts) pligt er at studere og reflektere over Vedaerne.

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥

khatree sabdaN soor sabdaN soodar sabdaN paraa kirteh.

Kshatriyas pligt er at kæmpe modigt på slagmarken, og Shudras pligt er at tjene andre.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

sarab sabdaN ayk sabdaN jay ko jaanai bhay-o. naanak taa kaa daas hai so-ee niranjan day-o. ||3||

Men alles pligt er at meditere over Guds navn. Nanak er tjener for den, der kender denne hemmelighed, fordi han er legemliggørelsen af den fejlfrie Gud.

ਮਃ ੨ ॥

mehlao 2.

Salok, Anden Guru:

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ayk krisanN sarab dayvaa dayv dayvaa ta aatmaa.

Den ene Gud er alle guders højeste sjæl.

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਰਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

aatmaa baasdayvsi-y jay ko jaanai bhay-o. naanak taa kaa daas hai so-ee niranjan day-o. ||4||

Den, der forstår mysteriet, at sjælen selv er Gud, han er legemliggørelsen af den fejlfrie Gud, og Nanak er tjener for ham.

ਮਃ ੧ ॥

mehlao 1.

Salok, Første Guru:

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

kumbhay baDhaa jal rahai jal bin kumbh na ho-ay.

Ligesom vand forbliver indesluttet i kanden, men uden vand, kan kanden ikke dannes.

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

gi-aan kaa baDhaa man rahai gur bin gi-aan na ho-ay. ||5||

På samme måde holdes sindet væk fra lasterne af den guddommelige viden, men den guddommelige viden kan ikke opnås uden Guruens lære.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

parhi-aa hovai gunahgaar taa omee saaDh na maaree-ai.

Hvis en uddannet person er en synder, vil han blive straffet, men en dydig person, selvom han er analfabet, kan ikke straffes.

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

jayhaa ghaalay ghaalnaa tayvayho naa-o pachaaree-ai.

Ligesom gerningerne er gjort, er det også det omdømme, man erhverver.

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

aisee kalaa na khaydee-ai jit dargeh ga-i-aa haaree-ai.

Så spil ikke sådan et spil, som vil medføre at du taber spillet om menneskelig fødsel ved Guds domstol.

ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

parhi-aa atai omee-aa veechaar agai veechaaree-ai.

Regnskaberne for de uddannede og analfabeter skal bedømmes ved Guds domstol.

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

muhi chalai so agai maaree-ai. ||12||

Den person, der i stedet for at følge Guruens lære stædigt følger sit eget sind, straffes ved Guds domstol.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlāa 1.

Salok, af den første Guru:

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

naanak mayr sareer kaa ik rath ik rathvaahu.

O 'Nanak, den menneskelige krop, som er den øverste blandt alle arter, har en vogn (moralske værdier) og en vognmand (vejledende principper).

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

jug jug fayr vataa-ee-ah gi-aanee bujheh taahi.

I hver tidsalder ændres disse værdier og vejledende principper fortsat; kun de kloge mennesker forstår dette.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

satjug rath santokh kaa Dharam agai rathvaahu.

I Sat Jug var tilfredshed vognen (moralsk værdi), og retfærdighed var vognmanden (vejledende princip).

ਤ੍ਰੈਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

taraytai rath jatai kaa jor agai rathvaahu.

I Tretas tidsalder var cølibat vognen og viljen var vognmanden.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

du-aapur rath tapai kaa sat agai rathvaahu.

I Duapars tidsalder var bodshandlingen vognen, og den høje moralske karakter var vognmanden.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

kaljug rath agan kaa koorh agai rathvaahu. ||1||

I denne Kaljugs tidsalder er ild af begær efter verdslig rigdom og magt vognen og løgnen vognmanden.

ਮਃ ੧ ॥

mehlāa 1.

Salok, Første Guru:

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

saam kahai saytambar su-aamee sach meh aachhai saach rahay. sabh ko sach samaavai.

Saam Veda siger, at (i Sat Jug) verdens herre (Gud) var kendt som Saytambar. I den tidsalder ønskede alle sandheden, overholdt sandheden og levede retfærdigt.

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੁਰੁ ॥

rig kahai rahi-aa bharpoor. raam naam dayvaa meh soor.

Rig Veda siger, at (i Trete Jug) gennemsyrrer Gud overalt og blandt guddommene, er navnet på Lord Rama det mest ophøjede, skinnende som solen.

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥

naa-ay la-i-ai paraachhat jaahi. Naanak ta-o mokhantar paahi.

O 'Nanak, (ifølge Rig veda), ødelægges alle synder ved at synge Lord Ramas navn, så opnår den dødelige frelse.

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

juj meh jor chhalee chandraaval kaanH krisan jaadam bha-i-aa.

Yajur Veda siger, at (i Dwapar Jug) var herren kendt som Lord Krishna fra Yadava-stammen, der bedragede prinsesse Chandravali med sin guddommelige magt,

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥

paarjaat gopee lai aa-i-aa bindraaban meh rang kee-aa.

Han bragte det mytiske ønskeopfyldende træ ved navn Parjaat til sin Gopi (kvindelige hengivne) og jublede i Vrindavan.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥

kal meh bayd atharban hoo-aa naa-o khudaa-ee alhu bha-i-aa.

I Kali Yugas tidsalder blev Atharva Veda fremtrædende; Allah blev Guds navn.

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥

neel bastar lay kaprhay pahiray turak pathaaneee amal kee-aa.

Tyrkerne og Pathans overtog magten, og de begyndte at bære blå tøj.

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥

chaaray vayd ho-ay sachiaar.

På denne måde hævder alle de fire Vedaer deres egen sandhed i overensstemmelse med deres respektive tider.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥

parheh guneh tinH chaar veechaar.

Ved at læse og reflektere over disse vedaer udvikler folk gode tanker i deres sind.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥

bhaa-o bhagat kar neech sadaa-ay. ta-o naanak mokhantar paa-ay. ||2||

Men, O 'Nanak, kun den, der gør kærlig tilbedelse af Gud og forbliver ydmyg, opnår frigørelse.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

satgur vitahu vaari-aa jit mili-ai khasam samaali-aa.

Jeg dedikerer mit liv til den sande Guru; møder ham, jeg er kommet for at værne om Gud.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

jin kar updays gi-aan anjan dee-aa inHee naytree jagat nihaali-aa.

Den Sande Guru, der har oplyst mit sind så meget ved sin lære, som om Han har lagt en salve af guddommelig viden i mine øjne, i kraft af den ser jeg sandheden om verden.

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

khassam chhod doojai lagay dubay say vanjaari-aa.

De, der opgiver deres sande herre og knytter sig til en anden, drukner i det verdslige hav af laster.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

satguroo hai bohithaa virilai kinai veechaari-aa.

Kun få indser, at den sande Guru er som et skib
(for at føre os over havet af verdslige laster)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

kar kirpaa paar utaari-aa. ||13||

Han har skænket sin nåde og hjulpet mig med at krydse over det verdslige hav af laster.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

simmal rukh saraa-iraa at deeragh at much.

Simmaltræet er lige som en pil; det er meget højt og meget bredt.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

o-ay je aavahi aas kar jaahi niraasay kit.

Men fuglene, der kommer og sidder på det med håb om at spise dets frugt, hvorfor forlader de det skuffede?

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

fal fikay ful bakbakay kamm na aavahi pat.

Fordi dets frugter er smagløse, dets blomster kvalmende, og dets blade er ubrugelige.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

mithat neevae naankaa gun chang-aa-ee-aa tat.

(Tilsvarende uden sødme og ydmyghed er al storhedsvisning ikke til nogen nytte). O' Nanak, kvaliteten af sødme med ydmyghed er essensen af alle dyder.

ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥

sabh ko nivai aap ka-o par ka-o nivai na ko-ay.

Alle bøjer sig ned for ens egen skyld og ikke for andres skyld.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥

Dhar taaraajoo tolee-ai nivai so ga-uraa ho-ay.

vi skal bemærke, at når noget placeres på vægtskålen, betragtes den side, der er lavere, som tungere (på samme måde betragtes den, der viser ydmyghed, som en bedre person)

ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥

apraaDhee doonaa nivai jo hantaa miragaahi.

En synder, som hjortejægeren, bøjer sig dobbelt så meget af hensyn til hans egoistiske formål.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

sees nivaa-i-ai ki-aa thee-ai jaa ridai kusuDhay jaahi. ||1||

Men hvad kan man opnå ved at vise ydmyghed ved at bøje hovedet ned, hvis hjertet forbliver fyldt med løgn og bedrag.

ਮਃ ੧ ॥

mehlao 1.

Salok, Første Guru:

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥

parh pustak sandhi-aa baadaN.

En pandit læser hellige bøger og siger daglige bønner, og deltager derefter i debat.

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

sil poojas bagul samaaDhaN.

Han tilbeder sten og sidder derefter som en stork og foregiver at være i Samadhi.

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥

mukh jhooth bibhookhan saaraN.

Han udtaler løgn og pynter sine løgne som smukke ornamenter,

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

taraipaal tihaal bichaaraN.

Han reciterer de tre linjer i Gayatri-mantraet tre gange om dagen.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥

gal maalaa tilak lilaataN.

Omkring hans hals er en rosenkrans, og på hans pande er tilak-det hellige mærke;

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥

du-ay Dhottee bastar kapaataN.

han holder altid to lændeklæder og bærer en turban på hovedet, mens han beder.

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

jay jaanas barahmaN karmaN.

Men hvis han kendte de guddommelige gerninger (Guds ros),

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥

sabh fokat nischa-o karmaN.

så ville han helt sikkert indse, at alle disse overbevisninger og ritualer er forgæves.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥

kaho naanak nihcha-o Dhi-aavai.

O 'Nanak, meditere på Gud med fuld tro.

ਵਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

vin satgur vaat na paavai. ||2||

Uden læren fra den sande Guru finder ingen den rigtige vej.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥

kaparh roop suhaavanaa chhad dune-aa andar jaavnaa.

Man vil forlade verden og efterlade den smukke krop her.

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥

mandaa changa aapnaa aapay hee keetaa paavnaa.

Han vil bære konsekvenserne af sine gode og dårlige gerninger.

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੇ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥

hukam kee-ay man bhaavday raahi bheerhai agai jaavnaa.

Den person, der har levet livet i henhold til sine luner (udstedt ordrer i henhold til hans luner uden at bekymre sig om, hvor meget lidelse han har forårsaget andre), skulle bære sådanne torturer, som om han blev presset gennem en smal sti i det følgende.

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

nangaa dojak chaali-aa taa disai kharaa daraavanaa.

Når hans syndige gerninger afsløres, ser han afskyelig ud, mens han lider.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

kar a-ugan pachhotaavanaa. ||14||

Så fortryder han de synder, han har begået.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥

da-i-and kapaah santokh soot jat gandhee sat vat.

O 'Pundit, en tråd lavet af medfølelse, tilfredshed, cølibat og høj moralsk karakter i stedet for bomuld,

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

ayhu janay-oo jee-a kaa ha-ee ta paaday ghat.

er sjælens hellige tråd; hvis du har den, så gå videre og læg den på mig.

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

naa ayhu tutai na mal lagai naa ayhu jalai na jaa-ay.

Den går ikke i stykker, den kan ikke fordærves af fordærv, den kan ikke brændes eller gå tabt.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

Dhan so maanas naankaa jo gal chalay paa-ay.

O' Nanak, Salige er de dødelige, der har sådan en tråd om halsen.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

cha-ukarh mul anaa-i-aa bahi cha-ukai paa-i-aa.

Du køber denne tråd til fire øre, sidder i værtens køkken, du lægger den rundt om hans hals.

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

sikhaa kann charhaa-ee-aa gur baraahman thi-aa.

Så hvisker du i hans øre, at Brahman fra nu af er din Guru.

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਾਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

oh mu-aa oh jharh pa-i-aa vaytgaa ga-i-aa. ||1||

Men når han dør, falder den hellige tråd væk, og sjælen afgang uden den.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥

lakh choree-aa lakh jaaree-aa lakh koorhee-aa lakh gaal.

Et menneske begår tusinder af røverier, tusinder af utroskab, tusinder af usandheder og tusinder af verbale overgreb.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

lakh thagee-aa pahinaamee-aa raat dinas jee-a naal.

Han praktiserer tusinder af bedrag og hemmelige gerninger, nat og dag, mod sine medvæsener.

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮੁਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥

tag kapaahahu katee-ai baamHan vatay aa-ay

Den hellige tråd er spundet af bomuld, og brahminen kommer og vrider den.

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੇ ਪਾਇ ॥

kuhi bakraa rinnih khaa-i-aa sabh ko aakhai paa-ay.

Geden dræbes, koges og spises af alle, og alle siger så, at hellig tråd er blevet båret.

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

ho-ay puraanaa sutee-ai bhee fir paa-ee-ai hor.

Når den hellige tråd slides op, smides den væk, og en anden tages på.

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥

naanak tag na tut-ee jay tag hovai jor. ||2||

O Nanak, tråden ville ikke bryde, hvis den havde styrken fra medfølelse, tilfredshed og høj moralsk karakter.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥

naa-ay mani-ai pat oopjai saalaahae sach soot.

Vi får kun ære ved Guds hof, når vi nedfælder Hans navn i vores hjerte, fordi det at synge lovprisning af Gud er den sande hellige tråd.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥

dargeh andar paa-ee-ai tag na tootas poot. ||3||

Ved at bære en sådan hellig tråd opnås ære ved Guds domstol. Denne hellige tråd går aldrig i stykker.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, af den første Guru:

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

tag na indree tag na naaree.

Pandit bærer ingen tråd for at begrænse sine sanser og krop fra lasterne.

ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥

bhalkay thuk pavai nit daarhee.

Hver dag begår han synder og bliver derfor ydmyget.

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥

tag na pairee tag na hathee.

Han bærer ingen hellig tråd på fødderne for at forhindre ham i at gå til dårlige steder, og ingen tråd på hans hænder for at forhindre ham i at begå onde gerninger.

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥

tag na jihvaa tag na akhee.

Han har ingen tråd til tungen for at forhindre bagvaskelse, og ingen tråd for hans øjne til at stoppe med at se med ond hensigt.

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥

vaytgaa aapay vatai.vat Dhaagay avraa ghatai. vat Dhaagay avraa ghatai.

Selvom han selv strejfer rundt uden nogen tråd af moralsk tilbageholdenhed, laver han og lægger tråde på andre.

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥

lai bhaarh karay vee-aahu.

Han tager betaling for at udføre ægteskaber;

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

kadh kaagal dasay raahu.

læser deres horoskoper, han viser dem vejen.

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

sun vaykhhu lokaa ayhu vidaan.

O' folk, se og lyt til dette forbløffende stykke,

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

man anDhaa naa-o sujaan. ||4||

at pandit selv er uvidende, og alligevel kalder han sig den kloge.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥

saahib ho-ay da-i-aal kirpaa karay taa saa-ee kaar karaa-isee.

Når Herren bliver nådig og skænker barmhjertighed, får Han ham til kun at gøre den gerning, der behager Ham.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

so sayvak sayvaa karay jis no hukam manaa-isee.

Den tjener, som Gud lader adlyde sin befaling, tjener Ham virkelig.

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੇ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

hukam mani-ai hovai parvaan taa khasmai kaa mahal paa-isee.

Når han adlyder Hans befaling, bliver han acceptabel ved Guds hof, og derefter smelter han sammen med Ham.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

khasmai bhaavai so karay manhu chindi-aa so fal paa-isee.

Når man gør, hvad der behager Herren, opnår man frugterne af sit sinds ønske.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

taa dargeh paiDhaa jaa-isee. ||15||

Derefter går han til Guds domstol for ære.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlāa 1.

Salok, Første Guru:

ਗਉ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ga-oo biraahman ka-o kar laavhu gobar taran na jaa-ee.

O Pandit, på den ene side pålægger du køerne og brahminerne skat, og på den anden side påfører du ko-gødning på køkkengulvet til rensning. Husk, at dette ikke vil hjælpe dig med at krydse verdens hav af laster.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥

Dhotee tikaa tai japmaalee Dhaan malaychhaaN khaa-ee.

Du bærer lændeklæde, påfører et pandemærke og bærer rosenkransene, men du spiser kornene leveret af Malech (de forurenede).

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

antar poojaa parheh kataybaa sanjam turkaa bhaa-ee.

O' bror, inde i dit hjem udfører du hengiven tilbedelse, men udenfor læser du de semitiske bøger og observerer muslimske askeheder.

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

chhodeelay paakhandaa.

Giv afkald på dit hykleri,

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

naam la-i-ai jaahi tarandaa. ||1||

fordi det kun er ved at huske Guds navn, at du vil krydse over det verdslige hav af laster.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

maanas khaanay karahi nivaaj.

De korrupte herskere siger deres daglige bønner, men undertrykker deres undersætter.

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

chhuree vagaa-in tin gal taag.

Iført den hellige tråd om halsen torturerer de fattige.

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੁਰਹਿ ਨਾਦ ॥

tin ghar barahman pooreh naad.

I deres hjem lyder brahminerne shankh (konkylie) for at blive belønnet.

ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

unHaa bhe aavahi o-ee saad.

Brahminerne nyder også smagen af dårligt opnået rigdom.

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

koorhee raas koorhaa vaapaar.

Falsk er deres kapital, og falsk er deres handel.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

koorh bol karahi aahaar.

De tjener deres levebrød ved at fortælle løgne.

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

saram Dharam kaa dayraa door

De har ingen følelse af skam, og de udfører ikke nogen retfærdige gerninger.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

naanak koorh rahi-aa bharpoor.

O 'Nanak, falskhed hersker rundt omkring.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

mathai tikaa tayrh Dhottee kakhaa-ee.

Med hellige mærker på panden og den safranfarvede lændeklud omkring deres talje (bekender hellighed udefra).

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

hath chhuree jagat kaasaa-ee.

Men i det virkelige liv er de de mest korrupte embedsmænd, der er klar til at torturere hele verden, som om de er verdens slagtere med knive i deres hænder.

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

neel vastar pahir hoveh parvaan.

Iført blå klæder søger de anerkendelse fra deres muslimske herskere.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

malaychh Dhaan lay poojeh puraana.

De accepterer penge fra de muslimske herskere, men tilbyder stadig Puranas.

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

abhaakhi-aa kaa kuthaa bakraa khaanaa.

De spiser gedernes kød, dræbt (nådesløst), efter at de muslimske bønner er læst over dem.

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

cha-ukay upar kisai na jaanaa.

og alligevel tillader de ikke andre at komme ind i deres køkkenområder.

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥

day kai cha-ukaa kadhee kaar.

Efter rensning af køkkengulvet med ko-gødning trækker de grænselinjer.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥

upar aa-ay baithay koorhi-aar.

De falske eksperter kommer og sidder på køkkengulvet.

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

mat bhitai vay mat bhitai. ih ann asaadaa fitai.

De fortæller andre, kom ikke i nærheden af vores køkken, for at vores køkken og mad ikke bliver forurennet.

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥

tan fitai fayrh karayn.

Men med deres forurenede kroppe begår de onde gerninger.

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥

man joothai chulee bharayn.

Deres sind er fordærvede af laster, men de prøver at rense deres mund ved at skylle.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

kaho naanak sach Dhi-aa-ee-ai.

Nanak siger, mediter over Gud med kærlighed og hengivenhed.

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

such hovai taa sach paa-ee-ai. ||2||

Gud er kun realiseret, når vores sind er rent (fri for laster og onde tanker).

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

chitai andar sabh ko vaykh nadree hayth chalaa-idaa.

Gud holder alle i sit sind og får alt til at handle i henhold til Hans nåde.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

aapay day vadi-aa-ee-aa aapay hee karam karaa-idaa.

Han skænker selv hæder, og Han får dem selv til at handle.

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

vadahu vadaa vad maydnee siray sir DhanDhai laa-idaa.

Han er den største af de store; stor er Hans verden. Han pålægger alle deres opgaver.

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥

nadar upthee jay karay sultaanaa ghaahu karaa-idaa.

Hvis Han trækker sin nåde tilbage, så kan Han gøre selv kongerne pengeløse som græs-skærerne.

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

dar mangan bhikh na paa-idaa. ||16||

Selv når de tigger fra dør til dør, vil ingen give dem velgørenhed.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

jay mohaakaa ghar muhai ghar muhi pitree day-ay.

Hvis en tyv røver et hus og tilbyder de stjålne varer til en brahmin, idet han tror, at han ville levere til sine døde forfædre.

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥

agai vasat sinjaanee-ai pitree chor karay-i.

I verden herefter anerkendes disse stjålne varer, og hans forfædre betragtes også som tyve.

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥

vadhee-ah hath dalaal kay musfee ayh karay-i.

Hænderne på mellemvejen (Brahmin) er afskåret; dette er den retfærdige dommers retfærdighed.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥

naanak agai so milai je khatay ghaalay day-ay. ||1||

O Nanak, i verden herefter modtages alene det, som man giver til de trængende fra sin egen indtjening.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

ji-o joroo sirnaavanee aavai vaaro vaar.

Ligesom måned efter måned, når en kvinde gennemgår sine perioder.

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

joothay joothaa mukh vasai nit nit ho-ay khu-aar.

På samme måde forbliver løgn altid dominerende i munden på de falske personer, og de lider konstant i nød hver dag.

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥

soochay ayhi na aakhee-ahi bahan je pindaa Dho-ay.

De kaldes ikke rene, de sætter sig ned efter blot at have vasket deres kroppe.

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

soochay say-ee naankaa jin man vasi-aa so-ay. ||2||

O 'Nanak, kun de er rene, i hvis sind Gud bor.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥

turay palaanay pa-un vayg har rangee haram savaari-aa.

Med sadlede heste, så hurtigt som vinden, og haremmer dekoreret på alle måder;

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥

kothay mandap maarhee-aa laa-ay baithay kar paasaari-aa.

i huse og pavilloner og høje palæer bor de og laver detaljerede shows.

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥

cheej karan man bhaavday har bujhan naahee haari-aa.

De, der forkæler sig med udskejelser efter deres hjertes lyst, men ikke tænker på Gud, de mister målet med deres menneskeliv.

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

kar furmaa-is khaa-i-aa vaykh mahlat maran visaari-aa.

Ved at hævde deres autoritet tjener de deres levebrød og ser deres palæer, glemmer de døden.

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

jar aa-ee joban haari-aa. ||17||

Når alderdommen kommer, mister de ungdommens vitalitet.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੁਤਕੁ ਹੋਇ ॥

jay kar sootak mannee-ai sabh tai sootak ho-ay.

Hvis man accepterer begrebet urenhed, så er der urenhed overalt.

ਗੋਹੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

gohay atai lakrhee andar keerhaa ho-ay.

I ko-gødning og træ er der orme.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

jaytay daanay ann kay jee-aa baajh na ko-ay.

Da korn er maden for mange, er ingen uden liv.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

pahilaa paanee jee-o hai jit hari-aa sabh ko-ay.

For det første er der liv i vandet, hvorved alt får liv og bliver grønt.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

sootak ki-o kar rakhee-ai sootak pavai raso-ay.

Hvordan kan vi beskytte os mod urenhed, fordi denne urenhed altid er lige der i vores køkken?

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

naanak sootak ayv na utrai gi-aan utaaray Dho-ay. ||1||

O'Nanak, urenhed kan ikke fjernes ved disse falske overbevisninger; den vaskes kun væk af åndelig visdom.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥

man kaa sootak lobh hai jihvaa sootak koorh.

Sindets urenhed er grådighed, og tungens urenhed er løgn.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥

akhee sootak vaykh-naa par tari-a par Dhan roop.

Øjnenes urenhed er at se på skønheden i en anden mands kone og hans rigdom med ond hensigt.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥

kannee sootak kann pai laa-itbaaree khaahi.

Ørenes urenhed er at lytte til andres bagvaskelse.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥

naanak hansaa aadmee baDhay jam pur jaahi. ||2||

O, Nanak, Det er på grund af disse overbevisninger om urenheder, at selv svaner som smukke mennesker er bundet og ført til helvede.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

sabho sootak bharam hai doojai lagai jaa-ay.

Al urenhed kommer fra tvivl og tilknytning til dualitet.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

jaman marnaa hukam hai bhaanai aavai jaa-ay.

Fødsel og død er underlagt hans befaling; gennem Guds vilje kommer vi ind i denne verden og går herfra.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

khaanaa peenaa pavitar hai diton rijak sambaaahi.

At spise og drikke er rent, da Gud giver næring til alle.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

naanak jinHee gurmukh bujhi-aa tinHaa sootak naahi. ||3||

O 'Nanak, de, der gennem Guruens lære har forstået dette begreb om falske overbevisninger, for dem er der ingen urenhed.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

satgur vadaa kar salaahee-ai jis vich vadee-aa vadi-aa-ee-aa.

Vi bør prise den Sande Guru, der betragter Ham som den største; inden i ham er de største dyder.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

seh maylaytaa nadree aa-ee-aa.

Når Gud får os til at møde Guruen, så kommer vi til at se denne dyd.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥

Jaa tis bhaanaa taa man vasaa-ee-aa.

Når det behager Ham, kommer disse dyder til at dvæle i vores sind.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

kar hukam mastak hathDhar vichahu maar kadhee-aa buri-aa-ee-aa.

Ved at blive barmhjertig, fjerner Guruen onskaben fra vores sind.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥

She tuthai na-o niDh paa-ee-aa. ||18||

Når Gud er grundigt tilfreds, opnås alle livets skatte.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

pahilaa suchaa aap ho-ay suchai baithaa aa-ay.

Først, for at rense sig selv, kommer Brahman og sidder i sin rensede indhegning.

ਸੁਚੈ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

suchay agai rakhi-on ko-ay nabhiti-o jaa-ay.

De rene måltider, som ingen andre har rørt ved, placeres foran ham.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

suchaa ho-ay kai jayvi-aa lagaa parhan salok.

Når han er blevet renset, spiser han denne mad og begynder at læse nogle hellige vers.

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥

kuhthee jaa-ee sati-aa kis ayhu lagaadokh.

Denne rene mad kastes på et beskidt sted (hans mave), så hvem ville bære skylden for at forurene et så rent måltid?

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

anndayvtaa paaneedayvtaa baisantardayvtaa loon panjvaa paa-i-aaghirat.taa
ho-aa paak pavit.

(Ifølge brahmins egen tro) er kornet helligt, vandet er helligt; ilden og saltet er også helligt; når den femte ting, ghee, tilføjes, bliver maden ren og helliggjort.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

paapee si-otan gadi-aa thukaa pa-ee-aatit.

Når denne rene mad kommer i kontakt med den syndige menneskelige krop, bliver den rene og fejlfrie mad så uren (menneskeligt affald), at den stinker.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

jit mukh naam na oochrahi bin naavai raskhaahi.

En person, der spiser velsmagende mad uden at meditere over Guds navn,

ਨਾਨਕ ਏਵੇ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

naanak ayvai jaanee-aitit mukh thukaa paahi. ||1||

O 'Nanak, ved dette: At en sådan person er vanæret.

ਮਃ ੧ ॥

mehlao 1.

Salok, Første Guru:

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥

bhand jammee-aibhand nimmee-aibhand mangan vee-aahu.

En mand er undfanget i en kvinde og er født af en kvinde; til en kvinde er han forlovet og gift.

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥

bhandahu hovaidosteebhandahu chalai raahu.

Kvinden bliver hans ven; gennem kvinde kommer de kommende generationer.

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥

bhand mu-aabhandbhaalee-aibhand hovai banDhaan.

Når hans kvinde dør, søger han en anden kvinde; det er gennem kvinden, at vi er afgrænset med verden.

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

so ki-o mandaa aakhee-ai jit jameh raajaan.

Så hvorfor kalde hende dårlig? Fra hvem konger er født.

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੂ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

bhandahu heebhand oopjaibhandai baajh na ko-ay.

Fra kvinde fødes kvinden; uden kvinde ville der slet ikke være nogen.

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

Naanak bhandai baahraa ayko sachaa so-ay.

O Nanak, det er kun Gud, der har været der uden at gå gennem en kvindes skød.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

jit mukh sadaa salaah-ee-aibhaagaa ratee chaar.

Den person, der konstant roser Gud, er velsignet og smuk.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

naanaktay mukh oojlaytit sachaidarbaar. ||2||

O'Nanak, disse ansigter skal stråle af ære ved Guds hof.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

sabh ko aakhai aapnaa jis naahee so chun kadhee-ai.

Alle har følelsesmæssige tilknytninger i denne verden, udpeg den, der ikke har disse tilknytninger.

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

keetaa aapo aapnaa aapay hee laykhaa sandhee-ai.

(I sidste ende) bærer alle konsekvenserne af deres gerninger.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

jaa rahnaa naahee ait jagtaa kaa-it gaarab handhee-ai.

Da man ikke er bestemt til at forblive i denne verden for evigt, hvorfor skulle man ødelægge sig selv i arrogance?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

mandaa kisai na aakhee-ai parh akhar ayho bujhee-ai, moorkhai naal na
lujhee-ai. ||19||

Læs og forstå disse visdomsord, at vi ikke bør kalde nogen dårlige, og ikke bør argumentere med tåber.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

naanak fikai boli-aitan man fikaa ho-ay.

O 'Nanak, en der altid taler uhøfligt, bliver uhøflig.

ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥

fiko fikaa sadee-ai fikay fikee so

Han kaldes uhøflig af alle, og sådan bliver hans ry.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥

fikaadargeh satee-ai muhi thukaa fikay paa

Den uhøflige person er vanæret, og han accepteres ikke ved Guds domstol.

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

fikaa moorakh aakhee-ai paanaa lahai sajaa-ay. ||1||

Den uhøflige kaldes et fjols, og han ydmyges overalt.

ਮਃ ੧ ॥

mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਅੰਦਰਹੁ ਬੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

andrahujhoothay paij baahardunee-aa andar fail.

I denne verden er der mange personer, der indefra er falske, men udefra har de formået at etablere deres ære.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥

athsath tirath jay naaveh utrai naahee mail.

Selvom de måske bader ved de otteogtres hellige helligdomme på pilgrimsrejse, afviger fordærvet fra lasterne ikke deres sind.

ਜਿਨ੍ਹ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦਰੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

jinH pat andar baahar gudarh taybhalay sansaar.

De, der har medfølelse og venlighed indeni, men kan virke uhøflige udefra, er de dydige mennesker i denne verden.

ਤਿਨ੍ਹ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥

tinH nayhu lagaa rab sayteedaykhnHay veechaar.

De omfavner kærligheden til Gud og overvejer at se Ham.

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

rang haseh rang roveh chupbhee kar jaahi.

I Guds kærlighed ler de, og i Guds kærlighed græder de og tier også.

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥

parvaah naahee kisai kayree baajh sachay naah.

De er ikke afhængige af nogen andre, undtagen deres Sande Herre.

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥

dar vaat uparkharach mangaa jabaiday-aytakhaahi.

De beder om Naam som føde for deres sjæl, og når Han giver, får de del i det.

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਹਾ ਮੇਲੁ ॥

deebaan ayko kalam aykaa hamaatumHaa mayl.

Der er kun én dommer og ét retssystem for alle, og alle mennesker med gode eller dårlige gerninger mødes i sidste ende dér ved Hans domstol.

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥

dar la-ay laykhaa peerh chhutai naankaa ji-otayl. ||2||

O' Nanak, ved Guds domstol undersøges alles beretning, og synderne straffes hårdt, som oliefrø knuses i oliepressen.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥

aapay hee karnaa kee-o kal aapay hee tai Dhaaree-ai.

O Gud, Du har selv skabt skabelsen, og du har selv tilført Din kraft til den.

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

daykheh keetaa aapnaa Dhar kachee pakee saaree-ai.

Du ser Din skabelse som et brætspil og beslutter, hvilke brikker (dødelige) der er sande (som har opnået deres formål med menneskelivet), og hvilke der er falske.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

jo aa-i-aa so chalsee sabh ko-ee aa-ee vaaree-ai.

Den, der er kommet til denne verden, skal drage bort; alle skal få deres tur.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

jis kay jee-a paraan heh ki-o saahib manhu visaaree-ai

Den, der ejer vores sjæl, og selve vores livsånd - hvorfor skulle vi glemme den herre fra vores sind?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

aapan hathee aapnaa aapay hee kaaj savaaree-ai. ||20||

Vi bør udføre vores opgave med at smelte sammen med Gud selv ved at meditere over Hans navn.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

salok mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ayh kinayhee aaskee doojai lagai jaa-ay.

Hvilken slags kærlighed er dette, som klamrer sig til dualitet (elsker en anden end Gud)?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

naanak aasak kaaNdhee-ai sad hee rahai samaa-ay.

O 'Nanak, han alene betragtes som en sand elsker, der forbliver for evigt optaget af kærligheden til sin elskede (Gud).

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥

changai changa kar mannay mandai mandaa ho-ay.

Men en, der kun føler sig glad, når gode ting sker, og afvisende, når tingene går dårligt,

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

aasak ayhu na aakhee-ai je laykhai vartai so-ay. ||1||

bør ikke kaldes en sand elsker af Gud, da han har at gøre med Gud på en sådan forretningsmæssig måde.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

salaam jabaab dovai karay mundhhu ghuthaa jaa-ay.

Den, der tilbyder både respektfulde hilsener og uhøflig afvisninger til sin herre, kommer grundlæggende på afveje helt fra begyndelsen.

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

naanak dovai koorhee-aa thaa-ay na kaa-ee paa-ay. ||2||

O'Nanak, begge disse holdninger er falske og accepteres ikke ved Guds domstol.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮੁਲੀਐ ॥

jit sayvi-ai sukh paa-ee-ai so saahib sadaa samHaalee-ai.

At meditere over hvem der opnå's fred; at Herren altid skal huskes.

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

jit keetaa paa-ee-ai aapnaa saa ghaal buree ki-o ghaalee-ai.

Når vi ved, at vi er nødt til at bære konsekvenserne af vores gerninger, hvorfor skulle vi så gøre onde gerninger?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

mandaa mool na keech-ee day lammee nadar nihaalee-ai.

Vi bør slet ikke gøre noget ondt; vi bør overveje konsekvenserne af det med fremsyn.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

ji-o saahib naal na haaree-ai tavayhaa paasaa dhaalee-ai.

Vi bør spille livets spil på en sådan måde, at vi ikke betragtes som tabere foran vores herre.

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

kichh laahay upar ghaalee-ai. ||21||

(I dette dyrebare menneskeliv) bør vi gøre de gerninger, der vil bringe os ære ved Guds domstol.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

salok mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

chaakar lagai chaakree naalay gaarab vaad.

Hvis en tjener udfører tjeneste, mens han er egoistisk og argumenterende,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

galaa karay ghanayree-aa khasam na paa-ay saad.

Han kan tale så meget, som han vil, men han kan ikke behage sin herre.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

aap gavaa-ay sayvaa karay taa kichh paa-ay maan.

Men hvis han tjener uden ego, får han anerkendelse.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

naanak jis no lagaa tis milai lagaa so parvaan. ||1||

O 'Nanak, hvis han fusionerer med den, som han er knyttet til, bliver hans tilknytning acceptabel.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

jo jee-ay ho-ay so ugvai muh kaa kahi-aa vaa-o.

Uanset hvad der er i sindet, bliver det tydeligt i ansigtet; talte ord i sig selv kan være falske udtryk.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

beejay bikh mangai amrit vaykhhu ayhu ni-aa-o. ||2||

Se på, hvilken slags retfærdighed man forventer, at han sår gift, men beder om nektar til gengæld? (gør dårlige gerninger og forventer godt resultat).

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

naal i-aanay dostee kaday na aavai raas.

Venskab med en person med umodent sind fungerer aldrig.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

jayhaa jaanai tayho vartai vaykhhu ko nirjaas.

Som han ved, handler han; enhver kan objektivt prøve dette for sig selv.

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

vastoo andar vasat samaavai doojee hovai paas.

En ting kan kun optages i en anden ting, hvis den ting, der allerede er i den, først lægges til side (på samme måde kan man kun forankre Gud i ens hjerte, hvis man først tager egoet og laster ud af sindet)

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

saahib saytee hukam na chalai kahee banai ardaas.

Det er ikke befalingen, men den ydmyge bøn, der virker hos herren.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

koorh kamaanai koorho hovai naanak sifit vigaas. ||3||

O 'Nanak, resultatet af at praktisere løgn er usandhed. Kun Guds ros bringer glæde.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlā 2.

Salok, Anden Guru:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

naal i-aanay dostee vadaaroo si-o nayhu.

Venskab med en umoden person og kærlighed til en pompøs person,

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

paanee andar leek ji-o tis daa thaa-o na thayhu. ||4||

er som linjer trukket i vand, der ikke efterlader spor eller mærker.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlā 2.

Salok, Anden Guru:

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

ho-ay i-aanaa karay kamm aan na sakai raas.

Hvis en umoden person gør et job, kan han ikke gøre det rigtigt.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

jay ik aDh changee karay doojee bhee vayraas. ||5||

Selv hvis han gør noget rigtigt, gør han det næste forkert.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥

chaakar lagai chaakree jay chalai khasmai bhaa-ay.

Hvis en tjener, mens han udfører tjeneste, adlyder sin herres vilje,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

hurmat tis no aglee oh vajahu bhe doonaa khaa-ay.

så vil hans ære stiger, og han modtager dobbelt belønning.

ਖਸਮੇ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

khasmai karay baraabaree fir gairat andar paa-ay.

Men hvis han hævder at være lig med sin herre, fortjener han sin herres utilfredshed.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

vajahu gavaa-ay aglaa muhay muhi paanaa khaa-ay.

Han mister selv sin optjente løn (belønning) og står over for ydmygelse.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

jis daa dītaa khaavnāa tis kahee-ai saabaas.

Lad os derfor alle bifalde Gud, fra hvem vi modtager vores næring.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

naanak hukam na chal-ee naal khasam chalai ardaas. ||22||

O'Nanak, det er ikke befalingen, men en ydmyg bøn, der virker hos herren.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

salok mehlāa 2.

Salok, Anden Guru:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥

ayh kinayhee daat aapas tay jo paa-ee-ai.

hvilken slags gave er det, hvis vi hævder, at vi opnåede den ved vores egen indsats?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥

naanak saa karmaat saahib tuthai jo milai. ||1||

O Nanak, det er den mest vidunderlige gave, som modtages fra Gud, når Han er helt tilfreds.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

ayh kinayhee chaakree jit bha-o khasam na jaa-ay.

Hvilken slags tjeneste er dette, hvorved frygt for Herren ikke afgår?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥

naanak sayvak kaadhee-ai je saytee khasam samaa-ay. ||2||

O 'Nanak, han alene kaldes en sand tjener, der smelter sammen og bliver ét med Herren (Gud).

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

naanak ant na jaapnHee har taa kay paaraavaar.

O 'Nanak, Guds grænser kan ikke kendes; Han har ingen ende eller begrænsning.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

aap karaa-ay saakh-tee fir aap karaa-ay maar.

Han selv skaber, og Han selv ødelægger.

ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥

iknHaa galee janjeeree-aa ik turee charheh bisee-aar.

Nogle arbejder som tjenere, som om de har lænker om halsen, mens nogle er så ekstremt rige, at de rider hurtige heste.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

aap karaa-ay karay aap ha-o kai si-o karee pukaar.

Han handler selv, og Han selv får os til at handle. Hvem skal jeg klage til?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

naanak karnaa jin kee-aa fir tis hee karnee saar. ||23||

O Nanak, den, der skabte skabelsen - Han tager sig selv af det.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mehlaa 1.

Salok, Første Guru:

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

aapay bhaaNday saaji-an aapay pooran day-ay.

Gud selv skaber menneskelige kroppe, og Han skænker dem selv fred eller lidelse.

ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥

iknHee duDh samaa-ee-ai ik chulHai rehniH charhay.

I nogle skæbner skriver Han alle bekvemmeligheder, mens andre er dømt til at lide i smerte

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

ik nihaalee pai savniH ik upar rahan kharhay.

Nogle ligger ned og sover på bløde senge, mens andre bliver ved med at stå ved siden af dem som deres vagter.

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

tinHaa savaaray naankaa jinH ka-o nadar karay. ||1||

O 'Nanak, Han pryder kunlivet for dem, på hvem Han kaster sit nådefulde blik.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mehlaa 2.

Salok, Anden Guru:

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥

aapay saajay karay aap jaa-ee bhe rakhai aap.

Han skaber og former selv verden, og han holder den selv i orden.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

tis vich jant upaa-ay kai daykhai thaap uthaap.

Efter at have skabt væsenerne i det, overvåger Han deres vækst og ødelæggelse.

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

kis no kahee-ai naankaa sabh kichh aapay aap. ||2||

O' nanak, til hvem kunne vi sige noget om dette. Han er selv årsagen til og gør alt.

ਪਉੜੀ ॥

pa-orhee.

Pauree:

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

vaday kee-aa vadi-aa-ee-aa kichh kahnaa kahan na jaa-ay.

Intet kan siges om den store (Guds) storhed.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

so kartaa kaadar kareem day jee-aa rijak sambaaahi.

Han er Skaberen, almægtig og velvillig; Han giver næring til alle væsener.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥

saa-ee kaar kamaavnee Dhur chhodee tinnai paa-ay.

De dødelige udfører de gerninger, der er forudbestemt for dem af Gud.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

naanak aykee baahree hor doojee naahee jaa-ay.

O' Nanak, bortset fra Guds støtte, er der ingen anden støtte til skabningen.

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

so karay je tisai rajaa-ay. ||24||1|| suDhu

Han gør, hvad han vil.

ਅਰਦਾਸ

Bøn

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

Ek-Oankar. Waheguroo Ji Ki Fateh

Gud er Én. Al sejr er af den vidunderlige Guru (Gud).

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

Sri Bhagouti ji Sahai

Må det respekterede sværd (Gud i form af ondskabens ødelægger) hjælpe os!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

Vaar Sri Bhagouti Ji Ki Paatshaahee Dasvee

Ode til det respekterede sværd reciteret af den tiende Guru.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥

Pritham Bhagouti Simar Kai, Guru Naanak Layee Dhiyae

Husk først sværdet (Gud i form af ondskabens ødelægger); husk så Nanak (dvæl ved hans åndelige bidrag).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

Angad Gur Te Amar Das, Raamdaasai Hoye Sahai

Husk derefter og mediter på Guru Angad, Guru Amar Das og Guru Ram Das. Må de hjælpe os! (dvæl ved deres åndelige bidrag)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

Arjan Hargobind No Simrou Sri Har Rai

Husk og mediter på Guru Arjan, Guru Hargobind og den respekterede Guru Har Rai. (dvæl ved deres åndelige bidrag)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

Sri HarKrishan Dhiyaa-eeai Jis Dhithi Sabh Dukh Jaye

Husk og mediter på den respekterede Guru Har Krishan, for hvem alle smerter forsvinder. (dvæle ved deres åndelige bidrag)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

Teg Bahadur Simareeai Ghar No Nidh Avai Dhai

Husk Guru Tegh Bahadur, da vil ni kilder til åndelig rigdom ankomme til dit hjem.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Sabh Thai Ho-e Sahaai

Åh gud! hjælp os venligt overalt ved at vise os vejen.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Dasvaa Paatshaah Guru Gobind Singh Ji Sabh Thai Ho-e Sahaai

Husk den respekterede tiende Guru Gobind Singh (dvæl ved hans åndelige bidrag). Åh gud! hjælp os venligt overalt ved at vise os vejen.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Dasa Paatsaaheea Di Jot Sri Guru Granth Sahib Ji, De Paath Deedaar Daa Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

Tænk og mediter over de ti kongers guddommelige lys, der er manifesteret i den respekterede Guru Granth Sahib, og vend dine tanker til den guddommelige lære og oplev nydelse ved synet af Guru Granth Sahib; Udtal Wahe Guru (Vidunderlige Gud)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ
ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ,
ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Panja Piyariya, Chauhaa Sahibzadiya, Chaliya Mukhtiya, Huthiya, Jupiya,
Tupiya, Jina Nam Jupiya, Vand Shakiya, Deg Chalaeee, Teg Vaahee, Dekh
Ke Andhith Keetaa, Tinhaa Piariyaa, Sachiaariyaa Dee Kamaeee, Da Dhiyaan
Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

Tænk på de fem hengivnes gerninger, på de fire sønner (af Guru Gobind Singh); på de fyrre martyrer; af de modige sikher med ukuelig beslutsomhed; på de hengivne gennemsyret af Naam'ens farve; på dem, der var opslugt af Naam; på dem, der huskede Naam'et og delte deres mad i selskab; på dem, der startede gratis køkkener; på dem, der svingede deres sværd (for at bevare sandheden); på dem, der overså andres mangler; Alle de førnævnte var rene og i sandhed hengivne; Udtal Wahe Guru (Vidunderlige Gud)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ
ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ
ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Jinaa Singhaa Singhneeyaa Ne Dharam Het Sees Dithe, Bund Bund Kuttai,
Khopriya Luhaiya, Charukriya Te Churhe, Aariaa Naal Chiraa Ge,
Gurdwaraiya Di Seva Layee Kurbanaiya Keethiya, Dharam Nehee Haariye,
Sikhi Kesaa Suwaasaa Naal Nibaahee, Tina Dee Kamaeee Daa Dhiyaan Dhar
Ke Bolo Ji Waheguroo

Tænk på og husk den unikke tjeneste, der ydes af de modige sikh-mænd såvel som kvinder, som ofrede deres hoveder, men ikke overgav deres sikh-religion; Som fik sig skåret i stykker ved hvert af kroppens led; Som fik fjernet deres hovedbund; Som blev bundet og roteret på hjulene og brækket i stykker; Som blev skåret af save; Som blev flået levende; Som ofrede sig selv for at bevare Gurdwaraernes værdighed; Som ikke opgav deres sikh-tro; Som bevarede deres sikh-religion og beskyttede deres lange hår til deres sidste åndedrag; Udtal Wahe Guru (Vidunderlige Gud)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Saarey Takhta Sarbat Gurdwariya Daa Dhiyaan Dhur Ke Bolo Ji Waheguroo

Vend dine tanker til alle sæderne i Sikh-religionen og alle Gurdwaraerne;
udtal Wahe Guru (Vidunderlige Gud)!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ
ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

Prithme Sarbat Khaalsaa Ji Ki Ardaas Hai Ji, Sarbat Khaalsaa Ji Ko
Waheguroo Waheguroo Waheguroo Chit Aavai Chit Aavan Ka Sadkaa
Surab Sukh Hovai

Først fremsætter hele den respekterede Khalsa denne bøn om, at de må
meditere over Dit Navn; og må alle fornøjelser og trøst komme gennem
sådan meditation.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !**

Jahaa Jahaa Khaalsaa Ji Saahib, Tahaa Tahaa Ruchhiya Riyaa-it, Deg Teg
Fateh, Bira Ki Paij, Panth Ki Jeet, Sree Saahib Ji Sahaai Khaalse Ji Ko Bol
Baaley, Bolo Ji Waheguroo

Uanset hvor respekteret Khalsa, som er til stede, giv din beskyttelse og
nåde; Må det frie køkken og sværd aldrig svigte; Bevar dine hengivnes ære;
Skænk sikh-folket sejr; Må det respekterede sværd altid komme os til
hjælp; Må Khalsa altid få hæder; Udtal Wahe Guru (Vidunderlige Gud)!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ,
ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਂਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੋ
ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !!!**

Sikhaa Noo Sikhee Daan, Kesh Daan, Rehit Daan, Bibek Daan, Bharosaa
Daan, Daanaa Sir Daan Naam Daan, Chounkiyaa Jhande Bunge Jugo Jug
Attal, Dharam Ka Jai Kaar Bolo Ji Waheguroo

Skænk venligst sikherne Sikhismens gave, gaven med langt hår, gaven til at
overholde sikh-lovene, gaven af guddommelig viden, gaven af fast tro,
troens gave og Navnets største gave. O Gud! Må korene, palæet og

bannerne eksistere for evigt; må sandheden altid sejre; Udtal Wahe Guru (Vidunderlige Gud)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

Sikhaa Daa Man Neevaa, Mat Uchee, Mat Pat Daa Raakhaa Aap
Waheguroo

Må alle sikhernes sind forblive ydmyge og deres visdom ophøjet; O Gud!
Du er visdommens beskytter.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ
ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

Hey Nimaneeaa De Maan, Nitaneeaa De Taan, Nioteeaa Di Ot, Sachey Pita
Waheguroo (Aap Di Hazoor....Di Aardas hai Ji)

O sande far, Wahe Guru! du er de sagtmødiges ære, de hjælpeløses magt,
de beskyttedes ly, vi beder ydmygt i dit nærvær.....(indsæt lejligheden eller
bønnen her).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

Akhar Vaadhaa Ghaataa Bhul Chuk Maaf Karnee, Sarbat De Kaaraj Raas
Karney.

Undskyld venligst vores fejl og mangler ved at recitere ovenstående bøn.
Opfyld venligst alles formål.

**ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ
ਭਲਾ।**

Seyee Piyare Mel, Jina Miliya Teraa Naam Chit Aavai, Naanak Naam Chardi
Kala, Tere Bhaaney Sarbat Daa Bhalaa

Få os allernådigst til at møde de sande hengivne ved at møde hvem, vi kan
huske og meditere over dit navn. O Gud! gennem den Sande Guru Nanak,
må dit navn blive ophøjet, og må alle få fremgang efter din vilje.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

Waheguroo Ji Ka Khaalsaa Waheguroo Ji Ki Fateh

Khalsa tilhører Gud; al sejr er Guds sejr.

Tag ud på en sjælens rejse: Nær din ånd

Oplev praksis til at løfte din spirituelle rejse og finde en dybere mening i livet.

Sikhismens tre grundlæggende principper for rejsen:

Naam Japna: husk det guddommelige

Kirat Karni: arbejd ærligt

Vand Chhakna: del med andre

Led os mod åndelig befrielse (mukti) og et retfærdigt samfund. Disse principper, som er nedfældet i Guruen Granth Sahib, danner grundlaget for Sikh-livet.

4. guru Ram Das Jis visdom til daglig praksis: I guruen Granth Sahib (side 305-306) tilbyder han dyb indsigt i en sikhs daglige åndelige rejse:

1. Dagens 1. opgave: En sand gurus discipel begynder hver dag med kærligt at huske Gud.

2. Rens krop og sind: Stå tidligt op, bad og fordyb dig i erindringen om Gud, og mærk din sjæl badet i guddommelig nektar.

3. Frigivelse gennem erindring: At følge guruens lærdom og huske Guds navn med hengivenhed fjerner lidelse og indre uro forårsaget af verdslige tilknytninger.

4. Syng og reflekter: Syng konstant guddommelige lovprisninger og reflekter over det guddommelige navn gennem dine daglige aktiviteter.

5. Bliv et pejlemærke for fred: En gurus tilhænger, der kærligt husker det guddommelige navn med hvert åndedrag, bliver en fredfyldt og inspirerende sjæl.

6. Modtag guddommelig visdom: Guruen skænker denne dybe visdom til dem, der har fortjent hans nåde.

7. Inspirer andre: Guru Nanak bøjer sig for disciplen, som ikke kun husker det guddommelige navn, men som også inspirerer andre til at gøre det samme.

8. Sjældne og dyrebare sjæle: Virkelig hengivne individer er sjældne, men deres erindring om guddommelige fordele gavner utallige andre åndeligt.

9. Undgå negativitet: Tag afstand fra dem, der ignorerer guruens lære og forbliver fanget i cyklussen af åndelig uvidenhed. Pas på dem, der taler sødt i dit nærvær, men spreder negativitet bag din ryg.

Filosofi for rejsen

Sikhismens filosofi er kendetegnet ved logik, altdækkende og dens "uden dikkedarer" tilgang til den åndelige og materielle verden. Dens teologi er præget af enkelhed. I sikh-filosofien er der ingen konflikt mellem individets pligt over for selvet og over for samfundet (sangat).

Sikhisme er den yngste verdensreligion grundlagt af Guru Nanak for omkring 500 år siden. Den understreger troen på Ét Højeste Væsen og skaberen (Waheguru) af universet. Den tilbyder en enkel lige vej til evig lyksalighed og spreder et budskab om kærlighed og universelt broderskab. Sikhismen er strengt taget en monoteistisk tro og anerkender Gud som den eneste, der ikke er underlagt grænser for tid eller rum. Sikhismen mener, at der kun er én Gud, som er Skaberen, Opretholder, Ødelæggeren og som ikke tager menneskelig form. Teorien om inkarnation har ingen plads i sikhismen. Den tillægger ingen værdi til guder og gudinder og andre guddomme.

I sikhismen hænger etik og religion sammen. Man skal indprente moralske kvaliteter og praktisere dyder i hverdagen for at træde i retning af åndelig udvikling. Egenskaber som ærlighed, medfølelse, generøsitet, tålmodighed og ydmyghed kan kun opbygges ved indsats og vedholdenhed. Vores store guruers liv er en kilde til inspiration i denne retning. Sikh-religionen lærer, at målet med menneskelivet er at bryde cyklussen af fødsel og død og smelte sammen med Gud. Dette kan opnås ved at følge guruens lære, meditation over det hellige navn (Naam) og udførelsen af tjeneste og velgørenhed.

Naam Marg lægger vægt på daglig hengivenhed til erindring om Gud. Man er nødt til at kontrollere de fem følelser, nemlig Kam (Begær), Krodh (vrede), Loabh (grådighed), Moh (verdslig tilknytning) og Ahankar (stolthed) for at opnå frelse. Ritualerne og rutinemæssige praksisser som faste og pilgrimsfærd, varsler og nøjsomheder afvises i sikh-religionen. Målet med menneskelivet er at smelte sammen med Gud, og dette opnås ved at følge Guru Granth Sahibs lære. Sikhismen understreger Bhagti Marg eller hengivenhedens vej. Den anerkender dog vigtigheden af Gian Marg (Kundskabens vej) og Karam Marg (handlingens vej). Den lægger størst vægt på behovet for at gøre sig fortjent til Guds nåde for at nå det åndelige mål.

Sikhisme er en moderne, logisk og praktisk religion. Den mener, at normalt familieliv (Grahast) ikke er nogen hindring for frelse. Cølibat eller forsagelse af verden er ikke nødvendigt for at opnå frelse. Det er muligt at leve løsrevet midt i verdslige dårligheder og fristelser. En hengiven skal leve i verden og alligevel holde hovedet over den sædvanlige spænding og uro. Han skal være en lærd soldat og helgen for Gud.

Sikhismen er en kosmopolitisk og en "sekulær religion" og afviser således alle sondringer baseret på kaste, tro, race eller køn. Den mener, at alle mennesker er lige i Guds øjne. Guruerne understregede ligestilling af kvinder og afviste kvindedrab og Sati (enkeafbrænding) praksis. De udbredte også aktivt gengifte enker og afviste purdah-systemet (kvinder med slør). For at holde sindet fokuseret på Ham, må man meditere over det hellige navn (Naam) og udføre tjeneste og næstekærlighed. Det anses for ærefuldt at tjene sit levebrød gennem ærligt arbejde (Kirat Karna) og ikke ved tiggeri eller uærlige midler. Vand Chhakna, at dele med andre, er også et socialt ansvar. Individet forventes at hjælpe dem i nød gennem Daswandh (10 % af hans indtjening). Seva, samfundstjeneste er også en integreret del af sikhismen. Det gratis fællesskabet (langar), der findes ved hver gurdwara og er åbent for mennesker af alle religioner, er et udtryk for denne samfundstjeneste.

Sikh-religion går ind for optimisme og håb. Den accepterer ikke pessimismens ideologi. Guruerne mente, at dette liv har et formål og et mål. Det giver mulighed for selv- og gudserkendelse. Desuden er mennesket ansvarlig for sine egne handlinger. Han kan ikke kræve immunitet over for resultaterne af sine handlinger. Han skal derfor være meget opmærksom på, hvad han gør.

Sikh-skriften, Guru Granth Sahib, er den evige guru. Dette er den eneste religion, der har givet Den Hellige Bog status som en religiøs lærer. Der er ikke plads til en levende menneskelig guru (Dehdhari) i sikh-religionen.

Kvindes rolle

Sikhismens principper fastslår, at kvinder har de samme sjæle som mænd og har lige ret til at dyrke deres spiritualitet. De kan lede religiøse menigheder, deltage i Akhand-stien (den kontinuerlige recitation af de hellige skrifter), udføre Kirtan (menighedssang af salmer) og arbejde som Granthier (præster). De kan deltage i alle religiøse, kulturelle, sociale og sekulære aktiviteter. Sikhismen var den første store verdensreligion, der gav ligestilling mellem mænd og kvinder. Guru Nanak prædikede ligestilling mellem kønnene, og de guruer, der kom efter ham, opfordrede kvinder til at deltage fuldt ud i alle aktiviteter inden for sikhisk tilbedelse og praksis.

Guru Granth Sahib siger, "Kvinder og mænd, de er alle skabt af Gud. Alt dette er Guds spil. Nanak siger: "Hele Din skabelse er god og hellig." - SGGS s. 304

Sikh-historien har dokumenteret kvinders rolle og fremstillet dem som ligeværdige med mænd i tjeneste, hengivenhed, opofrelse og mod. Mange eksempler på kvinders moralske værdighed, tjeneste og selvopofrelse findes i den sikhiske tradition.

Ifølge sikhismen er mænd og kvinder to sider af samme mønt, i et system af indbyrdes relationer og gensidig afhængighed, hvor manden fødes af kvinden, og kvinden fødes af mandens sæd. Ifølge sikhismen kan en mand ikke føle sig tryk og hel i sit liv uden en kvinde, og en mands succes er afhængig af kærligheden og støtten fra den kvinde, der deler sit liv med ham, og omvendt.

Guru Nanak sagde, "[det] er en kvinde, der holder racen i gang", og at vi ikke bør "betragte kvinden som forbandet og fordømt, [når] fra kvinden ledere og konger fødes." SGGS side 473.

Frelse: Et vigtigt fokus er, om en religion anser kvinder for at være i stand til at opnå frelse, erkendelse af Gud eller den højeste åndelige verden.

Guru Granth Sahib siger, "I alle væsener er Herren gennemtrængende, Herren gennemtrænger alle former, mandlige og kvindelige" (Guru Granth Sahib, s. 605).

Ud fra ovenstående udtalelse fra Guru Granth Sahib hviler Guds lys ligeligt på begge køn. Mænd og kvinder kan derfor opnå ligelig frelse ved at følge Guruens lære. I mange religioner betragtes en kvinde som en hindring for mandens spiritualitet, men ikke i sikhismen. Guruen afviser dette. I 'Current Thoughts on Sikhism' skriver Alice Basarke,

"Den første Guru satte kvinden på lige fod med manden ... kvinden var ikke en hindring for manden, men en partner i at tjene Gud og søge frelse".

Ægteskab: Guru Nanak anbefalede grhastha – en husfaders liv. I stedet for cølibat og afsavn var mand og kone ligeværdige partnere, og troskab var pålagt begge. I de hellige vers præsenteres hjemlig lykke som et værdsat ideal, og ægteskabet var en vedvarende metafor for at udtrykke sin kærlighed til det guddommelige. Bhai Gurdas, en digter fra den tidlige sikhisme og en anerkendt fortolker af sikh-doktrinen, hylder kvinder i høj grad. Han siger:

"En kvinde er den foretrukne i sine forældres hjem, elsket højt af sin far og mor. I sine svigerforældres hjem er hun familiens søjle - garantien for dens lykke... Delagtig i åndelig visdom og oplysning og udstyret med ædle egenskaber, ledsager en kvinde, den anden halvdel af manden, ham til befrielsens dør." (Varan, V.16)

Ligestilling: For at sikre lige status mellem mænd og kvinder skelnede gurerne ikke mellem kønnene i spørgsmål om indvielse, instruktion eller deltagelse i sangat (helligt fællesskab) og pangat (spisning sammen). Ifølge Sarup Das Bhalla, Mahima Prakash, misbilligede Guru Amar Das kvinders brug af slør. Han udpegede kvinder til at føre tilsyn med nogle discipelfællesskaber og prædikede

imod skikken med sati. Sikh-historien registrerer navnene på flere kvinder, såsom Mata Gujri Mai Bhago, Mata Sundari, Rani Sahib Kaur, Rani Sada Kaur og Maharani Jind Kaur, der spillede vigtige roller i begivenhederne i deres tid.

Undervisning: Uddannelse anses for at være meget vigtig i sikhismen. Det er nøglen til alles succes. Det er en proces med personlig udvikling, og det er grunden til, at den 3. Guru oprettede mange skoler.

Guru Granth Sahib siger, "Al guddommelig viden og overvejelse opnås gennem Guruen" (Guru Granth Sahib, s. 831).

Uddannelse for alle er afgørende, og alle skal arbejde for at blive den bedste, de kan være. 52 af de sikh-missionærer, der blev sendt ud af den 3. Guru, var kvinder. I 'The Role and Status of Sikh Women' skriver Dr. Mohinder Kaur Gill,

"Guru Amar Das var overbevist om, at ingen lærdom kan slå rod, før og medmindre den accepteres af kvinder."

Begrænsninger på tøj: Udover at kræve, at kvinder ikke bærer slør, fremsætter sikhismen en simpel, men meget vigtig erklæring om påklædning. Dette gælder for alle sikher uanset køn. Guru Granth Sahib siger,

"Undgå at bære tøj, hvori kroppen har det ubehageligt, og sindet er fyldt med onde tanker." SGGS, side 16

Således vil sikherne indse, hvilken type tøj, der fylder sindet med onde tanker, og bør undgå det. Sikh-kvinder forventes at forsvare sig selv med Kirpan (sværd) og andre våben. Dette er unikt for kvinder, fordi det er første gang i historien, at kvinder forventes at forsvare sig selv, og de forventes ikke at være afhængige af mænd for fysisk beskyttelse.

SGGS Citater: "På jorden og i himlen ser jeg ingen anden. Blandt alle kvinder og mænd skinner Hans Lys." Sggs Side 223. Fra kvinden fødes manden; i kvinden undfanges manden; til kvinden forloves og giftes han. Kvinden

bliver hans ven; gennem kvinden kommer de fremtidige generationer. Når hans kvinde dør, søger han en anden kvinde; til kvinden er han bundet. Så hvorfor kalde hende ond? Fra hende fødes konger. Fra kvinder fødes kvinder; uden kvinder ville der slet ikke være nogen. Guru Nanak, SGGS Side 473

Med hensyn til medgift: "O min Herre, giv mig Dit navn som min bryllupsgave og medgift." Shri Guru Ram Das ji, side 78, linje 18 SGGS

Angående Purdah-praksissen: "Bliv, bliv, o svigerdatter - dæk ikke dit ansigt med et slør. Til sidst skal dette ikke engang bringe dig en halv skal. Den før dig plejede at sløre sit ansigt; følg ikke i hendes fodspor. Den eneste fordel ved at sløre dit ansigt er, at folk i et par dage vil sige: "Sikke en ædel brud, der er kommet". Dit slør vil kun være ægte, hvis du hopper, danser og synger Guds herlige lovprisning." -S. 484, SGGS

Kvinder og ja, alle sjæle blev kraftigt opfordret til at leve et åndeligt liv: "Kom, mine kære søstre og åndelige ledsagere; omfavn mig tæt i jeres favn. Lad os forenes og fortælle historier om vores almægtige ægtemand, Herren." - Guru Nanak, s. 17, SGGS.

"Ven, al anden beklædning ødelægger lykken, den beklædning, der er pinsel for lemmerne, og som fylder sindet med urene tanker." - SGGS side 16

Vær visuel

Turban er og har altid været en uadskillelig del af en sikh. Siden omkring 1500 e.Kr. og Guru Nanaks, grundlæggeren af sikhismen, tid, har sikher båret turbanen.

Turbanen eller "pagri", ofte forkortet til "pag" eller "dastar", er forskellige ord på forskellige dialekter for den samme artikel. Alle disse ord henviser til den beklædning, som både mænd og kvinder bærer for at dække deres hoveder. Det er en hovedbeklædning bestående af et enkelt, langt tørklædelignende stykke stof viklet rundt om hovedet eller nogle gange en indre "hat" eller patka. Traditionelt i Indien blev turbanen kun båret af mænd med høj status i samfundet. Mænd med lav status eller af lavere kaster måtte ikke bære turban.

Selvom det at have uklippet hår blev påbudt af Guru Gobind Singh som en af de fem K'er eller fem trosartikler, har det længe været tæt forbundet med sikhismen siden begyndelsen af sikhismen i 1469. Sikhismen er den eneste religion i verden, hvor det at bære turban er obligatorisk for alle voksne mænd. Langt de fleste mennesker, der bærer turban i de vestlige lande, er sikher. Sikh-pagdi kaldes også dastaar. 'Dastar' er et persisk ord. Det betyder 'Guds hånd', hvilket antyder hans velsignelse.

Sikher er berømte for deres mange og karakteristiske turbaner. Traditionelt repræsenterer turbanen respektabilitet og har længe været en genstand, der engang kun var forbeholdt adelen. Under Indiens Mughal-herredømme var det kun muslimerne, der fik lov til at bære en turban. Alle ikke-muslimer var strengt afskåret fra at bære sådan en.

Guru Gobind Singh bad på trods af denne krænkelse fra Mughals alle sine sikher om at bære turbanen. Dette skulle bæres i anerkendelse af de høje moralske standarder, som han havde fastlagt for sine Khalsa-tilhængere. Han ønskede, at hans Khalsa skulle udmærke sig og være fast besluttet på at "skille sig ud fra resten af verden". Han ønskede, at de skulle følge den unikke vej, som var blevet udstukket af sikh-guruerne. En sikh med turban har således altid skilt sig ud fra mængden, som gurun havde til hensigt; for han ønskede, at hans 'Saint-Soldiers' ikke blot skulle være let genkendelige, men også lette at finde.

Når en sikh-mand eller -kvinde tager en turban på, holder turbanen op med blot at være et stykke stof, for det bliver et og det samme med sikhens hoved. Turbanen, såvel som de fire andre trosartikler båret af sikher, har en enorm åndelig og tidslig betydning. Mens symbolikken forbundet med at bære en turban er mange - suverænitet, dedikation, selvrespekt, mod og fromhed, er hovedårsagen til, at sikher bærer en turban, så de kan vise deres kærlighed, lydighed og respekt for grundlæggeren af Khalsa Guru Gobind Singh.

Ovenstående fremhævede ord skal erstattes af noget andet. Kunne være 'årsager til'

"Turbanen er vores Guru's gave til os. Det er sådan, vi kroner os selv som Singhs og Kaurs, der sidder på tronen af forpligtelse til vores egen højere bevidsthed. For både mænd og kvinder formidler denne projektive identitet højtidelighed, ynde og unikhed Det er et signal til andre om, at vi lever i billedet af uendelighed og er dedikeret til at tjene alle. Turbanen repræsenterer ikke andet end fuldstændig engagerede personer, der skiller sig ud fra seks milliarder mennesker. Det er en meget fremragende handling."

Ydmyghedens hovedessens i din rejse

Ydmyghed er et vigtigt aspekt af sikhismen. Ifølge dette skal sikher bøje sig i ydmyghed for Gud. Ydmyghed eller Nimrata, på Punjabi er nært beslægtede ord. Nimrata er en dyd, der promoveres kraftigt i Gurbani. Oversættelsen af dette punjabi-ord er "ydmyghed", "velvilje" eller "villighed". En person, hvis sind ikke distraheres af tanken om, at han eller hun er bedre eller vigtigere end nogen.

Problemområde - ikke en korrekt sætning ovenfor

Dette er en vigtig egenskab for alle mennesker at pleje og en, der er en væsentlig del af en sikh's mindset, og denne egenskab skal ledsage sikhen til enhver tid. De andre fire kvaliteter i Sikh-arsenalet er:

Sandhed (Iør), Tilfredshed (Santokh), Medfølelse (Daya) og Kærlighed (Pyaar).

Disse fem kvaliteter er essentielle for en sikh, og det er deres pligt at meditere og recitere Gurbani for at inokulere disse dyder og gøre dem til en del af deres personlighed.

Hvad Gurbani fortæller os:

"Ydmyghedens frugt er intuitiv fred og fornøjelse. Med ydmyghed fortsætter de med at meditere over Gud, fortræffelighedens skat. Det gudsbevidste væsen er gennemsyret af ydmyghed. En, hvis hjerte barmhjertigt er velsignet med vedvarende ydmyghed. Sikhismen betragter ydmyghed som tiggeri. Knæl foran Guden,"

Guru Nanak, Sikhismens første guru:

"Lyt og tro med kærlighed og ydmyghed i dit sind, rens dig selv med Navnet, ved den hellige helligdom dybt inde." - SGGS Side 4.

"Gør tilfredshed til dine øreringe, ydmyghed til din tiggerskål, og meditation til den aske, du påfører din krop." -SGGS Side 6.

"I ydmyghedens rige er Ordet Skønhed. Der dannes former for uforlignelig skønhed." SGGS Side 8.

"Beskedenhed, ydmyghed og intuitiv forståelse er min svigermor og svigerfar" -SGGS Side 152.

Rejsen mod spiritualitet

Guru Granth Sahib er en evigt levende Guru, en poetisk sammensætning af sikh-guruer og hinduistiske samt muslimske hellige. Samlingen er en gave fra Gud, formidlet gennem dem til hele menneskeheden. Visionen i Guru Granth Sahib er et samfund baseret på guddommelig retfærdighed uden undertrykkelse af nogen art. Selvom Granth anerkender og respekterer hinduismens og Islams skrifter, indebærer det ikke en moralsk forsoning med nogen af disse religioner. I Guru Granth Sahib er kvinder højt respekteret med lige roller som mænd. Kvinder har samme sjæle som mænd og har dermed lige ret til at dyrke deres spiritualitet med lige muligheder for at opnå frelse. Kvinder kan deltage i alle religiøse, kulturelle, sociale og sekulære aktiviteter, herunder førende religiøse menigheder.

Sikhismen går ind for lighed, social retfærdighed, service til menneskeheden og tolerance over for andre religioner. Sikhismens væsentlige budskab er åndelig hengivenhed og ærbødighed for Gud til enhver tid, mens man praktiserer idealerne om medfølelse, ærlighed, ydmyghed og generøsitet i hverdagen. De tre kerneprincipper i sikh-religionen er at meditere og huske Gud, arbejde for et ærligt liv og dele med andre.

Tillykke med, at du har gjort en indsats for at tage på denne åndelige rejse for sjælen. Oversættelsen kan aldrig være tæt på originalen, især når den komplette Guru Granth Sahib er i poesi og brugen af metaforer gør oversættelse overordentlig vanskelig. I det guddommelige budskab bruges hinduistiske og muslimske mytologiske historier ofte såsom Pralahad , Harnakash, laxmi, Brahma osv. Vær venlig ikke at læse dem bogstaveligt, men forstå deres underliggende budskab. Fokus er på, at Gud er én, og at have forening med ham er målet for menneskelivet.

Dette arbejde er blevet udført igennem mange år af adskillige frivillige, for at give dig det guddommelige budskab på dit sprog. Hvis du har spørgsmål, er du velkommen til at sende en e-mail til walnut@gmail.com, og vi vil meget gerne være behjælpelige på denne rejse.